

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a treia extinsă)

6 octombrie 2021 *

„Acces la documente – Decizia 2004/258/CE – Documente aferente adoptării unei scheme de rezoluție în privința Banco Popular Español – Refuz parțial al accesului – Excepție privind protecția confidențialității deliberărilor organelor de decizie ale BCE – Documente care reflectă rezultatul deliberărilor organelor de decizie ale BCE – Obligația de motivare – Excepție referitoare la protecția politicii financiare, monetare sau economice a Uniunii sau a unui stat membru – Excepție referitoare la protecția stabilității sistemului financiar în Uniune sau într-un stat membru – Excepție referitoare la protecția confidențialității informațiilor protejate ca atare în temeiul dreptului Uniunii – Noțiunea de informații confidențiale – Prezumție generală de confidențialitate – Derogări de la obligația de a păstra secretul profesional – Articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale”

În cauza T-827/17,

Aeris Invest Sàrl, cu sediul în Luxemburg (Luxemburg), reprezentată de R. Vallina Hoset și E. Galán Burgos, avocați,

reclamantă,

împotriva

Băncii Centrale Europene (BCE), reprezentată de T. Filipova, D. Báez Seara și F. von Lindeiner, în calitate de agenți, asistați de M. Kottmann, avocat,

pârâtă,

susținută de

Comisia Europeană, reprezentată de É. Gippini Fournier, J. Rius, C. Ehrbar și A. Steiblyté, în calitate de agenți,

și de

Banco Santander, SA, cu sediul în Santander (Spania), reprezentată de J. Rodríguez Cárcamo și A. Rodríguez Conde, avocați,

interveniente,

* Limba de procedură: spaniola.

având ca obiect o cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE vizând anularea Deciziilor LS/MD/17/405, LS/MD/17/406 și LS/MD/17/419 ale BCE din 7 noiembrie 2017 prin care se refuză accesul integral la anumite documente aferente adoptării unei scheme de rezoluție în privința Banco Popular Español, SA,

TRIBUNALUL (Camera a treia extinsă),

compus din domnii A. M. Collins, președinte, V. Kreuzschitz, Z. Csehi, G. De Baere (raportor) și doamna G. Steinfatt, judecători,

grefier: doamna A. Juhász-Tóth, administratoare,

având în vedere faza scrisă a procedurii și în urma ședinței din 4 martie 2021,

pronunță prezenta

Hotărâre

I. Istoricul cauzei

Rezoluția Banco Popular Español, SA

- 1 Banco Popular Español, SA (denumită în continuare „Banco Popular”) era o instituție de credit cu sediul în Spania, supusă supravegherii prudențiale directe a Băncii Centrale Europene (BCE) în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1024/2013 al Consiliului din 15 octombrie 2013 de conferire a unor atribuții specifice BCE în ceea ce privește politicile legate de supravegherea prudențială a instituțiilor de credit (JO 2013, L 287, p. 63).
- 2 La 6 iunie 2017, după consultarea Comitetului unic de rezoluție (SRB), BCE a realizat o evaluare a situației de dificultate în care se află sau este susceptibilă de a se afla Banco Popular (denumită în continuare „evaluarea FOLTF”), în conformitate cu articolul 18 alineatul (1) al doilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 806/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 iulie 2014 de stabilire a unor norme uniforme și a unei proceduri uniforme de rezoluție a instituțiilor de credit și a anumitor firme de investiții în cadrul unui mecanism unic de rezoluție și al unui fond unic de rezoluție și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010 (JO 2014, L 225, p. 1).
- 3 În aceeași zi, consiliul de administrație al Banco Popular a informat BCE că ajunsese la concluzia că banca se afla în situație de dificultate previzibilă.
- 4 Tot în aceeași zi, BCE a comunicat SRB și Comisiei Europene versiunea finală a evaluării FOLTF, în conformitate cu articolul 18 alineatul (1) al treilea paragraf din Regulamentul nr. 806/2014.
- 5 În evaluarea FOLTF, BCE a arătat că, în cursul ultimelor luni, Banco Popular suferise o deteriorare importantă a situației sale de trezorerie, în principal ca urmare a unei epuizări semnificative a bazei sale de depozite.

- 6 Ținând seama în special de retragerile excesive din depozite, de rapiditatea cu care Banco Popular a pierdut trezoreria și de incapacitatea acesteia de a genera alte lichidități, BCE a considerat că existau elemente obiective care indicau că Banco Popular, probabil, nu va fi în măsură, în viitorul apropiat, să își achite datoriile sau celelalte angajamente la scadență. BCE a constatat că Banco Popular se află sau, în orice caz, este susceptibilă de a se afla în dificultate, într-un viitor apropiat, în conformitate cu articolul 18 alineatul (1) litera (a) și cu alineatul (4) litera (c) din Regulamentul nr. 806/2014.
- 7 La 7 iunie 2017, sesiunea executivă a SRB a adoptat Decizia SRB/EES/2017/08 cu privire la o schemă de rezoluție în ceea ce privește Banco Popular în temeiul Regulamentului nr. 806/2014 (denumită în continuare „schema de rezoluție”). Schema de rezoluție desemnează Fondo de Reestructuración Ordenada Bancaria (FROB, Fondul de restructurare ordonată a instituțiilor bancare, Spania) ca destinatar.
- 8 Anterior adoptării schemei de rezoluție, a fost realizată o evaluare a Banco Popular în conformitate cu articolul 20 din Regulamentul nr. 806/2014. Această evaluare cuprinde un prim raport de evaluare, datat 5 iunie 2017 și redactat de SRB în temeiul articolului 20 alineatul (5) litera (a) din Regulamentul nr. 806/2014, și un al doilea raport de evaluare datat 6 iunie 2017 și redactat de un expert independent în temeiul articolului 20 alineatul (10) din Regulamentul nr. 806/2014. Aceste două rapoarte de evaluare sunt anexate la schema de rezoluție.
- 9 Considerând că erau îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 18 alineatul (1) din Regulamentul nr. 806/2014, SRB a decis să supună Banco Popular unei proceduri de rezoluție. Astfel, SRB a considerat, în primul rând, că Banco Popular se afla sau era susceptibilă să se afle în situație de dificultate, în al doilea rând, că nu existau alte măsuri care ar putea împiedica intrarea Banco Popular în dificultate într-un termen rezonabil și, în al treilea rând, că o măsură de rezoluție sub forma unui instrument de vânzare a activității Banco Popular era necesară în interes public.
- 10 Aplicarea instrumentului de vânzare a activității consta în transferul de acțiuni ale Banco Popular, libere de orice drept sau privilegiu ale unui terț, către Banco Santander, SA, în schimbul plății unui preț de cumpărare de 1 euro.
- 11 La 7 iunie 2017, Comisia a adoptat Decizia (UE) 2017/1246 de aprobare a schemei de rezoluție pentru Banco Popular (JO 2017, L 178, p. 15) și a notificat-o SRB.
- 12 În aceeași zi, FROB a adoptat măsurile necesare pentru punerea în aplicare a schemei de rezoluție, în conformitate cu articolul 29 din Regulamentul nr. 806/2014.
- 13 SRB a publicat pe site-ul său internet o comunicare ce rezuma efectele schemei de rezoluție. În plus, la 11 iulie 2017, schema de rezoluție a făcut obiectul unei comunicări succinte publicate în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* (JO 2017, C 222, p. 3). Această comunicare menționează că informații mai ample cu privire la schema de rezoluție sunt disponibile pe site-ul internet al SRB și indică linkul care permite accesul la aceste informații, inclusiv versiunea neconfidențială a schemei de rezoluție. În aceeași zi, Decizia 2017/1246 a fost publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* (JO 2017, L 178, p. 15).
- 14 Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 18 septembrie 2017, reclamanta, Aeris Invest Sàrl, a introdus o acțiune în anulare împotriva schemei de rezoluție. Această acțiune a fost înregistrată cu numărul T-628/17. La 10 octombrie 2017, reclamanta a introdus de asemenea o

acțiune în răspundere extracontractuală împotriva SRB având ca obiect repararea prejudiciului pretins suferit ca urmare a adoptării schemei de rezoluție. Această cauză a fost înregistrată cu numărul T-714/17.

Cereri de acces la documente introduse de reclamantă

- 15 Reclamanta deținea acțiuni la Banco Popular înainte de adoptarea schemei de rezoluție.
- 16 Între 19 iunie și 2 august 2017, reclamanta a introdus la BCE trei cereri de acces la documente, în conformitate cu articolul 6 alineatul (1) din Decizia 2004/258/CE a BCE din 4 martie 2004 privind accesul public la documentele BCE (JO 2004, L 80, p. 42), astfel cum a fost modificată, pe de o parte, prin Decizia 2011/342/UE a BCE din 9 mai 2011 (JO 2011, L 158, p. 37) și, pe de altă parte, prin Decizia (UE) 2015/529 a BCE din 21 ianuarie 2015 (JO 2015, L 84, p. 64), și, două cereri la Banco de España (Banca Spaniei, Spania). Cererile adresate Băncii Spaniei, care priveau documente întocmite sau deținute de BCE, au fost transmise acesteia din urmă, în conformitate cu articolul 5 al doilea paragraf din Decizia 2004/258.
- 17 Ca răspuns la cererile de acces la documente introduse de reclamantă, BCE a adoptat patru decizii, și anume Decizia LS/PT/2017/66 din 11 august 2017, Decizia LS/PT/2017/77 din 30 august 2017, Decizia LS/PT/2017/71 din 31 august 2017 și Decizia LS/PT/2017/74 din 1 septembrie 2017.
- 18 În urma acestor decizii, în conformitate cu articolul 8 alineatul (2) din Decizia 2004/258, reclamanta a introdus o singură cerere de confirmare la Comitetul executiv al BCE (denumită în continuare „cererea de confirmare”) în care a regrupat toate documentele la care dorea să obțină acces integral, vizate în deciziile BCE menționate la punctul 17 de mai sus.
- 19 Astfel, reclamanta a solicitat, printre altele, accesul la următoarele documente:
  - datele oculte referitoare la plafonul aportului urgent de lichidități (denumit în continuare „AUL”), la quantumul AUL acordat efectiv, la garanțiile oferite de Banco Popular pentru acordarea acestuia (denumite în continuare „garanțiile oferite”), la situația lichidității și la rata fondurilor proprii;
  - evaluarea FOLTF;
  - orice document al Băncii Spaniei care indică soldul zilnic (pozitiv sau negativ) al depozitelor Banco Popular, și anume atât retragerile, cât și sumele depuse, între 1 ianuarie 2017 și 6 iunie 2017, precum și orice document care conține această informație în tot sau în parte;
  - orice document al Băncii Spaniei care conține, în primul rând, soldul mediu (pozitiv sau negativ) al depozitelor Banco Popular, și anume atât retragerile, cât și sumele depuse, între 1 ianuarie 2017 și 23 mai 2017, și, în al doilea rând, soldul zilnic (pozitiv sau negativ) al retragerilor de la Banco Popular între 1 ianuarie 2017 și 23 mai 2017;
  - documentele transmise de Banco Popular către BCE și Banca Spaniei în cadrul Mecanismului unic de supraveghere (MUS) între 1 și 6 iunie 2017 privind adoptarea de către SRB a schemei de rezoluție, în special corespondența adresată BCE de Banco Popular la 6 iunie 2017 și, cu titlu subsidiar, scrisoarea pe care Banco Popular ar fi transmis-o BCE la 6 iunie 2017.

- 20 BCE a răspuns la cererea de confirmare prin trei decizii adoptate la 7 noiembrie 2017 (denumite în continuare „deciziile atacate”).
- 21 Prin Decizia LS/MD/17/405 din 7 noiembrie 2017 (denumită în continuare „prima decizie atacată”), BCE a refuzat să acorde accesul la informațiile identificate la a treia și la a patra liniuță ale punctului 19 de mai sus. Potrivit BCE, documentul care conținea aceste informații era acoperit de o prezumție generală de confidențialitate în temeiul articolului 4 alineatul (1) litera (c) din Decizia 2004/258, care urmărește protejarea confidențialității informațiilor protejate ca atare în temeiul dreptului Uniunii Europene.
- 22 În această privință, BCE a arătat că, în cadrul activităților sale continue de supraveghere prudencială, ea colecta, la datele de raportare de la sfârșitul perioadei, informații privind depozitele, referitoare la instituțiile de credit pe care le supraveghează în mod direct. Această monitorizare nu includea în mod obișnuit informații referitoare la soldul zilnic (pozitiv sau negativ) al depozitelor, și anume atât la retrageri, cât și la depozite, și nici informații referitoare la capacitatea de acoperire a lichidităților de către instituția de credit vizată. În cazul Banco Popular, BCE a început, în mod excepțional, să colecteze aceste informații cu începere din 3 aprilie 2017.
- 23 Potrivit BCE, documentul care conținea informațiile respective a fost pregătit de aceasta în cadrul misiunii sale de supraveghere prudencială, iar conținutul său a fost luat în considerare la pregătirea evaluării FOLTF. Documentul solicitat ar face astfel parte din dosarul administrativ referitor la supravegherea prudencială continuă a Banco Popular și la procedura FOLTF.
- 24 Prin urmare, documentul solicitat ar fi acoperit de obligațiile privind secretul profesional prevăzute la articolul 27 din Regulamentul nr. 1024/2013, la articolul 53 și următoarele din Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudencială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE (JO 2013, L 176, p. 338) și la articolul 84 din Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și de modificare a Directivei 82/891/CEE a Consiliului și a Directivelor 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE și 2013/36/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010 și (UE) nr. 648/2012 ale Parlamentului European și ale Consiliului (JO 2014, L 173, p. 190). Potrivit BCE, divulgarea sa putea aduce atingere nu numai Banco Popular, ci și sistemului bancar în general, întrucât băncile nu ar mai putea avea încredere în faptul că informațiile pe care le furnizaseră rămâneau confidențiale.
- 25 Prin Decizia LS/MD/17/406 din 7 noiembrie 2017 (denumită în continuare „a doua decizie atacată”), BCE a refuzat să acorde accesul la informațiile identificate la prima liniuță a punctului 19 de mai sus. Aceste informații au fost oculte în cadrul accesului parțial pe care BCE l-a acordat reclamantei ca urmare a primei sale cereri de acces. Acest acces parțial privea următoarele patru documente:
- o scrisoare a guvernatorului Băncii Spaniei adresată la 5 iunie 2017 președintelui BCE, intitulată „Emergency liquidity assistance”;
  - o scrisoare ulterioară a guvernatorului Băncii Spaniei adresată la 5 iunie 2017 președintelui BCE, intitulată „Emergency liquidity assistance”;

- o propunere a Comitetului executiv adresată Consiliului guvernatorilor BCE, intitulată „Emergency liquidity assistance request from Banco de España”, din 5 iunie 2017;
  - procesul-verbal al celei de a 447-a reuniuni a Consiliului guvernatorilor BCE care a avut loc prin teleconferință la 5 iunie 2017.
- 26 BCE a decis că accesul integral la aceste documente nu putea fi acordat pentru mai multe motive. *Primo*, informațiile pe care le conțin cu privire la plafonul AUL și la cuantumul efectiv acordat intrau sub incidența excepțiilor prevăzute la articolul 4 alineatul (1) litera (a) prima liniuță din Decizia 2004/258, referitoare la protecția interesului public în ceea ce privește confidențialitatea deliberărilor organelor de decizie ale BCE, la articolul 4 alineatul (1) litera (a) a doua liniuță din această decizie, referitoare la protecția interesului public în ceea ce privește politica financiară, monetară sau economică a Uniunii sau a unui stat membru, și la articolul 4 alineatul (1) litera (a) a șaptea liniuță din aceeași decizie, referitoare la protecția interesului public în ceea ce privește stabilitatea sistemului financiar în Uniune sau într-un stat membru. *Secundo*, potrivit BCE, informațiile cuprinse în documentele solicitate privind garanțiile oferite erau de asemenea protejate de excepția prevăzută la articolul 4 alineatul (2) prima liniuță din Decizia 2004/258 referitoare la protecția intereselor comerciale ale unei persoane fizice sau juridice. *Tertio*, BCE a apreciat că informațiile privind situația lichidității Banco Popular și ratele sale de fonduri proprii erau protejate în temeiul excepțiilor prevăzute la articolul 4 alineatul (1) litera (c) din Decizia 2004/258, referitoare la protecția confidențialității informațiilor protejate ca atare în temeiul dreptului Uniunii și la articolul 4 alineatul (2) prima liniuță din aceeași decizie, referitoare la protecția intereselor comerciale ale unei persoane fizice sau juridice.
- 27 În ceea ce privește informațiile privind plafonul AUL și cuantumul AUL acordat efectiv, BCE a arătat că divulgarea acestor informații putea în mod specific și efectiv să aducă atingere politicii monetare și stabilității financiare în măsura în care puterea discreționară a băncilor centrale naționale de a rezolva probleme temporare de lichiditate constituie un element esențial pentru stabilitatea financiară și o condiție prealabilă fundamentală pentru eficacitatea politicii monetare.
- 28 Potrivit BCE, rezoluția Banco Popular a fragilizat și mai mult piața financiară spaniolă în ceea ce privește eventuale cazuri similare. Încrederea pieței s-ar fi deteriorat, în special în raport cu instituțiile financiare de dimensiuni mici. Divulgarea unor informații referitoare la plafonul AUL și la cuantumul AUL acordate efectiv ar putea să reactiveze tensiunile în privința instituțiilor financiare sau să permită apariția unor speculații nefondate cu privire la situația Banco Santander. În plus, ca urmare a faptului că piețele financiare sunt extrem de interconectate, evoluțiile negative din Spania ar putea avea efecte în cascadă în alte state membre, ceea ce ar putea avea în final efecte nefaste asupra stabilității financiare a Uniunii.
- 29 În plus, BCE a arătat că divulgarea plafonului AUL și a cuantumului AUL acordate efectiv Banco Popular putea reduce flexibilitatea băncilor centrale naționale pentru a adapta acordarea unui AUL la circumstanțele specifice ale viitoarelor cazuri. Pe de altă parte, divulgarea acestor date ar putea crea așteptări ca băncile centrale naționale și BCE să acționeze întotdeauna în același mod, chiar și în situații care nu ar justifica o asemenea abordare.
- 30 În ceea ce privește garanțiile oferite, BCE a subliniat în esență că divulgarea acestor date ar putea să aducă atingere eficacității AUL ca instrument prin care se urmărește menținerea stabilității financiare. Potrivit BCE, băncile ar fi descurajate să solicite un AUL la momentul oportun dacă informațiile privind garanțiile oferite ar fi publicate. Divulgarea acestor informații, chiar *ex post*, ar putea avea ca efect, în plus, reducerea flexibilității băncilor centrale naționale în a lua în

considerare o mare varietate de active posibile, întrucât cunoașterea abordării pe care acestea au preconizat-o în trecut ar crea așteptări în raport cu tipul de garanții care ar putea fi acceptat în viitor. Aceasta ar reduce posibilitatea de a reacționa în mod eficient la probleme viitoare de lichiditate și ar împiedica eficiența AUL ca instrument de menținere a stabilității financiare.

- 31 În ceea ce privește informațiile referitoare la situația lichidităților și la ratele de fonduri proprii ale Banco Popular, BCE a arătat că acestea țin de supravegherea prudențială și sunt, așadar, protejate de normele privind secretul profesional și confidențialitatea aplicabile acestui domeniu, prevăzute la articolul 27 din Regulamentul nr. 1024/2013 coroborat cu articolul 53 și următoarele din Directiva 2013/36. Potrivit BCE, divulgarea acestor date ar cauza o speculație din partea participanților de pe piață asupra poziției de lichiditate a Banco Santander și a nevoilor sale de finanțare, ceea ce ar crea presiuni financiare neîntemeiate. Divulgarea acestor informații ar risca, așadar, să aducă atingere, pe de o parte, interesului public în ceea ce privește stabilitatea sistemului financiar al Spaniei și al Uniunii și, pe de altă parte, intereselor comerciale ale Banco Santander.
- 32 În sfârșit, BCE a arătat că, în opinia sa, nu exista un interes public superior care să permită răsturnarea aplicării excepției prevăzute la articolul 4 alineatul (2) prima liniuță din Decizia 2004/258. Aceasta a apreciat că interesul invocat în speță de reclamantă, și anume statutul său de fost acționar, constituia un interes privat care nu putea prevala asupra interesului public protejat de dispoziția menționată.
- 33 Prin Decizia LS/MD/17/419 din 7 noiembrie 2017 (denumită în continuare „a treia decizie atacată”), BCE a refuzat să acorde acces la informațiile identificate la a doua și la a cincea liniuță ale punctului 19 de mai sus. BCE a apreciat că aceste documente erau acoperite de o prezumție generală de confidențialitate întemeiată pe excepțiile prevăzute la articolul 4 alineatul (1) litera (c) din Decizia 2004/258, referitoare la protecția confidențialității informațiilor protejate ca atare în temeiul dreptului Uniunii și la articolul 4 alineatul (2) prima liniuță din aceeași decizie, referitoare la protecția intereselor comerciale ale unei persoane fizice sau juridice.
- 34 BCE a explicat că, în ceea ce privește versiunea integrală a evaluării FOLTF și documentația furnizată de Banco Popular, și anume situația sa sub aspectul capitalului și lichidității, datele referitoare la condițiile necesare pentru autorizarea sa, precum și comunicările transmise BCE de Banco Popular între 1 și 6 iunie 2017, aceste documente făceau parte din dosarele administrative referitoare la supravegherea prudențială continuă și la procedura evaluării FOLTF.
- 35 Întrucât aceste dosare administrative erau legate de exercitarea de către BCE a misiunii sale de autoritate de supraveghere prudențială, ele erau acoperite de obligațiile privind secretul profesional și confidențialitatea aplicabile în acest domeniu, prevăzute la articolul 27 din Regulamentul nr. 1024/2013, la articolul 53 și următoarele din Directiva 2013/36 și la articolul 84 din Directiva 2014/59.
- 36 Potrivit BCE, divulgarea documentelor solicitate putea aduce atingere nu numai instituției de credit în cauză, ci și sistemului bancar în general, întrucât băncile nu ar mai putea avea încredere în faptul că informațiile pe care le transmit BCE în scopul supravegherii prudențiale vor rămâne confidențiale.
- 37 Regimul privind secretul profesional și confidențialitatea nu ar permite divulgarea unor informații confidențiale decât într-o formă rezumată sau agregată, astfel încât instituția de credit în cauză să nu poată fi identificată. Acest regim ar continua să se aplice chiar dacă o instituție de credit a făcut obiectul unei rezoluții.

- 38 În continuare, BCE a arătat că documentele solicitate conțineau de asemenea informații privind poziția Banco Popular pe piață, precum și activele și pasivele sale, a căror divulgare putea aduce atingere intereselor comerciale ale Banco Popular și ale întreprinderii-mamă a acesteia, Banco Santander. BCE a apreciat în special că informații precum evaluarea impactului lichidității Banco Popular asupra finanțării și structurii operaționale a filialei sale Banco Popular Portugal erau sensibile din punct de vedere comercial și puteau conduce la o speculație neîntemeiată cu privire la situația financiară și la lichiditatea grupului.
- 39 În sfârșit, BCE a arătat că, în opinia sa, nu exista un interes public superior care să permită răsturnarea aplicării excepției prevăzute la articolul 4 alineatul (2) prima liniuță din Decizia 2004/258. Aceasta a apreciat că interesul invocat în speță de reclamantă, și anume statutul său de fost acționar, constituia un interes privat care nu putea prevala asupra interesului public protejat de această dispoziție.

II. Faptele ulterioare introducerii acțiunii

- 40 Ca urmare a diverselor căi de atac formulate de mai mulți foști acționari, inclusiv de reclamantă, și de creditorii ai Banco Popular la Comisia de apel a SRB, SRB a publicat pe site-ul său internet anumite documente referitoare la rezoluția Banco Popular.
- 41 Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 6 februarie 2018, reclamanta a introdus o acțiune în anularea deciziei Comisiei de apel a SRB din 28 noiembrie 2017, înregistrată cu numărul T-62/18.
- 42 În plus, la 18 iulie 2018, reclamanta a introdus o acțiune în anularea Deciziei LS/MD/18/141 a BCE din 8 mai 2018, prin care aceasta din urmă a refuzat să acorde accesul la anumite documente, altele decât cele care fac obiectul prezentei acțiuni, referitoare la rezoluția Banco Popular. Acțiunea respectivă a fost înregistrată cu numărul T-442/18.
- 43 La 14 iunie 2018, cabinetul Deloitte a transmis către SRB raportul privind evaluarea realizată pentru a stabili dacă acționarii și creditorii ar fi beneficiat de un tratament mai bun în cazul în care instituția supusă unei proceduri de rezoluție ar fi făcut obiectul unei proceduri normale de insolvență, prevăzută la articolul 20 alineatele (16)-(18) din Regulamentul nr. 806/2014 (denumită în continuare „evaluarea 3”).
- 44 La 6 august 2018, SRB a publicat pe site-ul său internet notificarea sa din 2 august 2018 cu privire la decizia sa preliminară SRB/EES/2018/132 referitoare la necesitatea de a acorda sau nu o compensație acționarilor și creditorilor afectați de măsurile de rezoluție privind Banco Popular și lansarea procedurii „dreptului de a fi ascultat”, precum și o versiune neconfidențială a evaluării 3. La 7 august 2018, un anunț privind notificarea din partea SRB din 2 august 2018 a fost publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* (JO 2018, C 277 I, p. 1).
- 45 La 17 martie 2020, SRB a adoptat Decizia SRB/EES/2020/52 de stabilire a necesității de a acorda o compensație acționarilor și creditorilor în legătură cu care au fost luate măsurile de rezoluție privind Banco Popular. În această decizie, publicată pe site-ul său internet, SRB a considerat că acționarii și creditorii care fuseseră afectați de rezoluția Banco Popular nu aveau dreptul la o compensație din Fondul unic de rezoluție (FUR), în conformitate cu articolul 76 alineatul (1) litera (e) din Regulamentul nr. 806/2014. Un anunț privind această decizie a fost publicat la 20 martie 2020 în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* (JO 2020, C 91, p. 2).

III. Procedura și concluziile părților

- 46 Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 27 decembrie 2017, reclamanta a introdus prezenta acțiune.
- 47 Prin înscrisul separat depus la grefa Tribunalului în aceeași zi, reclamanta a solicitat judecarea prezentei cauze potrivit procedurii accelerate, conform articolului 152 din Regulamentul de procedură al Tribunalului. BCE a depus observații cu privire la această cerere în termenul stabilit. Prin decizia din 26 ianuarie 2018, Tribunalul (Camera a opta) a respins cererea de judecare a cauzei potrivit procedurii accelerate.
- 48 Prin înscrisurile depuse la grefa Tribunalului la 6 martie 2018, Banco Popular și, respectiv, Banco Santander au formulat cereri de intervenție în prezenta procedură în susținerea concluziilor BCE.
- 49 Prin înscrisul depus la grefa Tribunalului la 11 aprilie 2018, Comisia a solicitat să intervină în prezenta procedură în susținerea concluziilor BCE.
- 50 Prin decizia din 17 iulie 2018, președintele Camerei a opta a Tribunalului a admis intervenția Comisiei. Comisia a depus memoriul în intervenție, iar părțile principale au depus observațiile lor cu privire la acesta în termenul stabilit.
- 51 Prin Ordonanțele din 27 iulie 2018, președintele Camerei a opta a Tribunalului a admis cererile de intervenție formulate de Banco Santander și de Banco Popular. Acestea au depus memoriile în intervenție, iar părțile principale au depus observațiile lor cu privire la memoriile respective în termenul stabilit.
- 52 Prin înscrisul depus la grefa Tribunalului la 30 octombrie 2018, Banco Santander a informat Tribunalul că, începând cu 28 septembrie 2018, a devenit succesoarea cu titlu universal a Banco Popular și că intervenția acesteia din urmă era retrasă.
- 53 Reclamanta a depus observații cu privire la retragerea intervenției Banco Popular în termenul stabilit. Nici BCE, nici Comisia nu au depus observații în această privință.
- 54 Prin Ordonanța din 5 februarie 2019, președintele Camerei a opta a Tribunalului a radiat din registru intervenția Banco Popular și a decis că Banco Santander va suporta propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de reclamantă în legătură cu intervenția Banco Popular. Acesta a decis de asemenea că BCE și Comisia vor suporta propriile cheltuieli de judecată.
- 55 Prin decizia președintelui Camerei a opta din 1 august 2019, după ascultarea părților, procedura a fost suspendată în conformitate cu articolul 69 litera (b) din Regulamentul de procedură până la adoptarea unei decizii definitive în cauza în care s-a pronunțat, de atunci, Hotărârea din 19 decembrie 2019, BCE/Espírito Santo Financial (Portugalia) (C-442/18 P, EU:C:2019:1117).
- 56 Întrucât compunerea camerelor Tribunalului a fost modificată, în temeiul articolului 27 alineatul (5) din Regulamentul de procedură, judecătorul raportor a fost repartizat la Camera a treia, căreia, în consecință, i-a fost atribuită prezenta cauză.
- 57 La 19 decembrie 2019, Curtea a pronunțat Hotărârea BCE/Espírito Santo Financial (Portugalia) (C-442/18 P, EU:C:2019:1117). În consecință, procedura în prezenta cauză a fost reluată.

- 58 În cadrul măsurilor de organizare a procedurii prevăzute la articolul 89 din Regulamentul de procedură, pe de o parte, reclamanta a fost invitată să se pronunțe cu privire la consecințele care trebuiau deduse, în opinia sa, din Hotărârea din 19 decembrie 2019, BCE/Espirito Santo Financial (Portugalia) (C-442/18 P, EU:C:2019:1117), pentru prezenta cauză și, pe de altă parte, BCE, Comisia și Banco Santander au fost invitate să depună observații cu privire la răspunsul reclamantei.
- 59 În cadrul unei măsuri de organizare a procedurii prevăzute la articolul 89 din Regulamentul de procedură, reclamanta, BCE și Comisia au fost invitate să răspundă în scris la întrebările adresate de Tribunal. Acestea au răspuns la întrebările respective în termenul acordat.
- 60 Prin ordonanța privind activitățile de cercetare judecătorească din 27 noiembrie 2020, Tribunalul a dispus ca BCE, pe de o parte, în temeiul articolului 24 primul paragraf din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene și, pe de altă parte, al articolului 91 litera (c) și al articolului 104 din Regulamentul de procedură, să prezinte documentele la care fusese refuzat accesul prin deciziile atacate.
- 61 La propunerea Camerei a treia, Tribunalul a decis, în temeiul articolului 28 din Regulamentul său de procedură, să trimită cauza în fața unui complet de judecată extins.
- 62 Prin scrisoarea din 12 februarie 2021, Banco Santander a arătat că, din cauza crizei sanitare legate de COVID-19, îi era imposibil să se deplaseze la Luxemburg (Luxemburg) pentru ședința de audiere a pledoariilor și a solicitat să poată pleda prin videoconferință. Prin decizia din 17 februarie 2021, președintele Camerei a treia extinse a decis să admită cererea Banco Santander.
- 63 Pledoariile și răspunsurile părților la întrebările orale adresate de Tribunal au fost ascultate în ședința din 4 martie 2021.
- 64 Reclamanta solicită Tribunalului:
- anularea deciziilor atacate;
  - obligarea BCE la plata cheltuielilor de judecată.
- 65 BCE, susținută de Comisie și de Banco Santander, solicită Tribunalului:
- respingerea acțiunii;
  - obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată.

IV. În drept

- 66 În susținerea acțiunii formulate, reclamanta invocă cinci motive. Primul motiv este întemeiat pe faptul că BCE, în deciziile atacate, a încălcat articolul 4 alineatul (1) litera (c) din Decizia 2004/258. În cadrul celui de al doilea motiv, reclamanta arată că, în a doua decizie atacată, BCE a încălcat articolul 4 alineatul (1) litera (a) a doua și a șaptea liniuță din Decizia 2004/258. Al treilea motiv are ca obiect anularea celei de a doua și a celei de a treia decizii atacate ca urmare a încălcării articolului 4 alineatul (2) prima liniuță din Decizia 2004/258. Al patrulea motiv este întemeiat pe încălcarea articolului 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în

continuare „carta”). În cadrul celui de al cincilea motiv, invocat pentru prima dată în observațiile sale cu privire la memoriile în intervenție ale Comisiei și ale Banco Santander, reclamanta susține că a doua decizie atacată este afectată de o încălcare a obligației de motivare în ceea ce privește aplicarea articolului 4 alineatul (1) litera (a) prima liniuță din Decizia 2004/258.

- 67 Înainte de a examina cele cinci motive invocate de reclamantă, va trebui să se verifice dacă obiectul litigiului și interesul reclamantei de a exercita acțiunea persistă.
- 68 În continuare, va fi necesar să se examineze modul de redactare a celei de a doua decizii atacate. Pe baza acestei analize, va trebui să se examineze, într-o primă etapă, al cincilea și al doilea motiv. Într-o a doua etapă, vor fi examinate primul și, dacă este cazul, al treilea motiv și, în sfârșit, al patrulea motiv.

A. Cu privire la obiectul litigiului și la interesul reclamantei de a exercita acțiunea

- 69 În memoriul său în intervenție, Banco Santander atrage atenția Tribunalului asupra faptului că, de la introducerea prezentei acțiuni, unele documente au fost publicate în mare parte sau vor fi publicate în mare parte pe site-ul internet al SRB ca urmare a deciziilor comisiei de apel a acestuia (a se vedea în această privință punctul 40 și următoarele de mai sus). Banco Santander apreciază că această împrejurare ar putea lipsi acțiunea de obiectul său.
- 70 BCE și reclamanta contestă afirmațiile Banco Santander.
- 71 Astfel cum observă în mod întemeiat Banco Santander, s-a statuat că un intervenient nu are calitatea de a invoca în mod autonom o cauză de inadmisibilitate și că, așadar, Tribunalul nu este obligat să examineze motivele invocate exclusiv de acesta și care nu ar fi de ordine publică (Hotărârea din 24 martie 1993, CIRFS și alții/Comisia, C-313/90, EU:C:1993:111, punctul 22, și Hotărârea din 13 decembrie 2018, Post Bank Iran/Consiliul, T-559/15, EU:T:2018:948, punctul 63).
- 72 Totuși, în conformitate cu articolul 131 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, în cazul în care Tribunalul constată că acțiunea a rămas fără obiect și că nu mai este necesar să se pronunțe asupra fondului, acesta poate oricând, din oficiu, la propunerea judecătorului raportor, după ascultarea părților, să decidă să se pronunțe prin ordonanță motivată.
- 73 Astfel cum s-a recunoscut printr-o jurisprudență consacrată, în raport cu obiectul acțiunii, interesul unui reclamant de a exercita acțiunea trebuie să existe la momentul formulării acesteia, sub sancțiunea inadmisibilității. Acest obiect al litigiului trebuie să existe în continuare, la fel ca interesul de a exercita acțiunea, până la momentul pronunțării hotărârii judecătorești, sub sancțiunea constatării lipsei necesității de a se pronunța asupra fondului cauzei, ceea ce presupune ca acțiunea să fie susceptibilă, prin rezultatul său, de a aduce un beneficiu părții care a formulat-o (a se vedea Hotărârea din 21 ianuarie 2021, Leino-Sandberg/Parlamentul, C-761/18 P, EU:C:2021:52, punctul 32 și jurisprudența citată).
- 74 În ceea ce privește, pe de o parte, obiectul litigiului, Curtea a amintit, la punctul 33 din Hotărârea din 21 ianuarie 2021, Leino-Sandberg/Parlamentul (C-761/18 P, EU:C:2021:52), că, în domeniul accesului public la documentele instituțiilor Uniunii, litigiul își păstrează obiectul atât timp cât decizia prin care instituția în cauză a refuzat accesul la documentul solicitat nu a fost retrasă în mod formal de această instituție, deși documentul solicitat a fost divulgat de un terț.

- 75 Dat fiind că BCE nu a retras în mod formal deciziile atacate, prezenta acțiune și-a păstrat obiectul.
- 76 În ceea ce privește, pe de altă parte, interesul reclamantei de a exercita acțiunea, trebuie arătat că documentele referitoare la procedura de rezoluție a Banco Popular care au făcut obiectul unei publicări parțiale sau integrale pe site-ul internet al SRB sunt următoarele: în primul rând, schema de rezoluție; în al doilea rând, primul raport de evaluare, din 5 iunie 2017, redactat de SRB în temeiul articolului 20 alineatul (5) litera (a) din Regulamentul nr. 806/2014; în al treilea rând, al doilea raport de evaluare, din 6 iunie 2017, redactat de un expert independent în temeiul articolului 20 alineatul (10) din Regulamentul nr. 806/2014; în al patrulea rând, planul de rezoluție din 2016; în al cincilea rând, scrisoarea de vânzare din 6 iunie 2017; în al șaselea rând, decizia SRB din 3 iunie 2017 de deschidere a procedurii de vânzare a Banco Popular; în al șaptelea rând, scrisoarea de însoțire a deciziei SRB din 3 iunie 2017 privind deschiderea procedurii de vânzare a Banco Popular; în al optulea rând, evaluarea 3; în al nouălea rând, avizul SRB din 2 august 2018 privind decizia sa preliminară cu privire la necesitatea de a acorda o compensație acționarilor și creditorilor afectați de măsurile de rezoluție privind Banco Popular și lansarea procedurii „dreptului de a fi ascultat”; în al zecelea rând, raportul privind datele referitoare la pasivul anului 2017; în al unsprezecelea rând, raportul privind funcțiile critice din 2017 și, în al doisprezecelea rând, anumite documente primite de la Banco Popular în cadrul procedurii de vânzare privată.
- 77 Trebuie să se constate că documentele menționate la punctul 76 de mai sus nu includ documentele care fac obiectul prezentului litigiu, astfel cum au fost menționate la punctele 21-25 și 33 de mai sus, aspect confirmat de reclamantă atât în scris, cât și în ședință.
- 78 În orice caz, Curtea a arătat că, într-o situație în care reclamanta a obținut doar accesul la documentul solicitat divulgat de un terț și în care instituția interesată continuă să îi refuze accesul la documentul solicitat, nu se poate considera că reclamanta a obținut accesul la acest din urmă document sau că, prin urmare, și-a pierdut interesul de a solicita anularea deciziei în litigiu doar ca urmare a acestei divulgări. Dimpotrivă, într-o asemenea situație, reclamanta păstrează un interes real de a obține accesul la o versiune autenticată a documentului solicitat, care garantează că instituția respectivă este autorul acestuia și că documentul menționat exprimă poziția sa oficială (a se vedea în acest sens Hotărârea din 21 ianuarie 2021, Leino-Sandberg/Parlamentul, C-761/18 P, EU:C:2021:52, punctul 48).
- 79 În măsura în care BCE a confirmat în ședință că nu a divulgat documentele solicitate de la introducerea prezentei acțiuni și că ea continua să refuze acordarea accesului la acestea, este necesar să se concluzioneze că reclamanta și-a păstrat interesul de a exercita acțiunea în cadrul prezentei acțiuni.

B. Cu privire la interpretarea celei de a doua decizii atacate

- 80 Cu titlu introductiv, trebuie să se constate că există o discordanță între modul în care BCE a rezumat cea de a doua decizie atacată în înscrisurile depuse la Tribunal și textul propriu-zis al acestei decizii. Mai precis, discordanța menționată privește problema dispozițiilor Deciziei 2004/258 care au fost invocate de BCE în cadrul celei de a doua decizii atacate pentru a refuza accesul la diferitele tipuri de informații vizate.
- 81 Mai întâi, este necesar să se arate că Tribunalul se va întemeia pe versiunea în limba engleză a celei de a doua decizii atacate pentru a interpreta conținutul acesteia. Astfel, versiunea spaniolă a celei de a doua decizii atacate cuprinde mențiunea „Traducción de cortesía (en caso de discrepancia

prevalece la versión en inglés)” [Traducere neoficială (în caz de divergență, prevalează versiunea în limba engleză)]. Părțile nu contestă că versiunea în limba engleză a deciziei menționate trebuie considerată ca fiind versiunea autentică.

- 82 În continuare, trebuie amintit, astfel cum s-a arătat la punctul 25 de mai sus, că a doua decizie atacată conține un refuz de acces parțial la patru documente care conțin cinci categorii de informații, și anume informațiile referitoare la plafonul AUL, la cuantumul AUL acordat efectiv, la garanțiile oferite, la situația lichidității Banco Popular și la ratele de capital ale acesteia din urmă. În privința acestor cinci categorii de informații, a doua decizie atacată aplică cinci excepții de la dreptul de acces, care se suprapun în funcție de tipul de informație în cauză.
- 83 În răspunsul la o întrebare adresată de Tribunal în ședință, BCE a explicat că, în opinia sa, a doua decizie atacată se întemeiază pe excepțiile prevăzute la articolul 4 alineatul (1) litera (a) prima, a doua și a șaptea liniuță din Decizia 2004/258 în ceea ce privește fiecare dintre cele cinci categorii de informații la care accesul a fost refuzat (a se vedea punctul 82 de mai sus). Potrivit BCE, această interpretare este confirmată de anexa B.1 la memoriul în apărare, care conține un tabel referitor la documentele solicitate și la motivele nedivulgării (parțiale) invocate de BCE, care face parte integrantă din a doua decizie atacată.
- 84 Ca răspuns la susținerile BCE, reclamanta a arătat în ședință că, în opinia sa, dreptul său la apărare a fost încălcat, dat fiind, pe de o parte, că anexa B.1 la memoriul în apărare nu îi fusese comunicată odată cu a doua decizie atacată și, pe de altă parte, că textul celei de a doua decizii atacate nu confirma poziția BCE potrivit căreia cele cinci categorii de informații la care accesul fusese refuzat intrau sub incidența ansamblului excepțiilor prevăzute la articolul 4 alineatul (1) litera (a) prima, a doua și a șaptea liniuță din Decizia 2004/258.
- 85 Trebuie să se constate că, *primo*, a doua decizie atacată pretinde că confirmă Decizia LS/PT/2017/66 a BCE din 11 august 2017. Or, din textul acestei decizii din 11 august 2017 reiese că numai informațiile privind plafonul AUL, cuantumul AUL acordat efectiv și garanțiile oferite intrau sub incidența excepțiilor prevăzute la articolul 4 alineatul (1) litera (a) prima, a doua și a șaptea liniuță din Decizia 2004/258, dar că nu aceasta era situația informațiilor privind situația lichidității Banco Popular și a ratelor sale de capital.
- 86 *Secundo*, în a doua decizie atacată, sub titlul „Information on the liquidity situation and the capital ratios of BPE” (Informații privind situația lichidității și ratele de capital ale BPE), BCE precizează că: „[i]n your confirmatory application you do not contest the ECB’s reasoning and arguments put forward as justification for the non-disclosure of the liquidity situation and the capital ratios of BPE” ([i]n cererea dumneavoastră de confirmare, nu contestați raționamentul și argumentele invocate de BCE pentru a justifica nedivulgarea situației de lichiditate și a ratelor de capital ale BPE) și că „[t]he Executive Board takes the view that such data are protected under Article 4(1)(c) («protected as such under Union law») and the first indent of Article 4(2) («the commercial interests of a natural or legal person») of Decision ECB/2004/3” [în opinia Comitetului executiv, aceste informații sunt protejate de articolul 4 alineatul (1) litera (c) («protejate ca atare în temeiul dreptului Uniunii»), și de articolul 4 alineatul (2) prima liniuță («interesele comerciale ale unei persoane fizice sau juridice») din Decizia BCE/2004/3]. Aceste fraze nu lasă nicio îndoială cu privire la faptul că informațiile referitoare la situația lichidității Banco Popular și la raporturile sale de capital nu intră sub incidența excepțiilor prevăzute la articolul 4 alineatul (1) litera (a) prima, a doua și a șaptea liniuță din Decizia 2004/258.

- 87 *Tertio*, trebuie să se constate că, contrar susținerilor BCE, niciun element din dosarul cauzei nu permite să se considere că anexa B.1 la memoriul în apărare al BCE ar face parte integrantă din cea de a doua decizie atacată.
- 88 Astfel, pe de o parte, a doua decizie atacată nu face referire la vreo anexă pe care ar conține-o. Pe de altă parte, tabelul cuprins în anexa B.1 privește cele trei decizii atacate, iar nu numai a doua decizie atacată, deși este verosimil ca anexa menționată să fi fost pregătită în scopul prezentei acțiuni.
- 89 Ținând seama de aceste elemente, este necesar să se concluzioneze că, contrar celor susținute de BCE în înscrisurile depuse la Tribunal, precum și în ședință, a doua decizie atacată nu se întemeiază pe excepțiile prevăzute la articolul 4 alineatul (1) litera (a) prima, a doua și a șaptea liniuță din Decizia 2004/258 în ceea ce privește fiecare dintre cele cinci categorii de informații la care s-a refuzat accesul. Mai precis, în cea de a doua decizie atacată, BCE a refuzat doar accesul la plafonul AUL, la quantumul AUL acordat efectiv și la garanțiile oferite în temeiul articolului 4 alineatul (1) litera (a) prima, a doua și a șaptea liniuță din Decizia 2004/258. Accesul la informațiile privind garanțiile oferite a fost de asemenea refuzat în temeiul articolului 4 alineatul (2) prima liniuță din Decizia 2004/258. În schimb, în ceea ce privește refuzul accesului la informațiile privind situația lichidității Banco Popular și a ratelor sale de capital, a doua decizie atacată se întemeiază numai pe articolul 4 alineatul (1) litera (c) și pe articolul 4 alineatul (2) prima liniuță din Decizia 2004/258.

C. Cu privire la al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de motivare în ceea ce privește aplicarea articolului 4 alineatul (1) litera (a) prima liniuță din Decizia 2004/258 în a doua decizie atacată

- 90 În observațiile sale cu privire la memoriile în intervenție ale Comisiei și ale Banco Santander, reclamanta a invocat un motiv întemeiat pe faptul că a doua decizie atacată este afectată de nemotivare în măsura în care BCE nu prezintă în cuprinsul acesteia motivele pentru care consideră, pe de o parte, că informațiile referitoare la plafonul AUL, la quantumul AUL acordat efectiv și la garanțiile oferite sunt acoperite de excepția prevăzută la articolul 4 alineatul (1) litera (a) prima liniuță din Decizia 2004/258, referitoare la protecția interesului public în ceea ce privește confidențialitatea deliberărilor organelor de decizie ale BCE și, pe de altă parte, că divulgarea acestor informații ar putea afecta în mod concret și efectiv interesul protejat de excepția respectivă.
- 91 În susținerea acestui motiv, reclamanta face trimitere la Hotărârea din 26 aprilie 2018, *Espírito Santo Financial (Portugalia)/BCE* (T-251/15, nepublicată, EU:T:2018:234). În această hotărâre, Tribunalul a statuat că BCE și-a încălcat obligația de motivare, omițând, pe de o parte, să explice motivele pentru care documentele solicitate în cadrul acestei cauze intrau sub incidența domeniului vizat de excepția prevăzută la articolul 4 alineatul (1) litera (a) prima liniuță din Decizia 2004/258 și, pe de altă parte, să furnizeze o motivare care să permită să se înțeleagă și să se verifice modul în care accesul la documentele în cauză ar fi adus atingere interesului protejat.

1. Observații introductive

- 92 Trebuie să se constate că reclamanta a invocat motivul întemeiat pe încălcarea obligației de motivare abia într-un stadiu avansat al procedurii, și anume în observațiile sale cu privire la memoriile în intervenție ale Comisiei și ale Banco Santander.

- 93 Or, trebuie amintit că, în cadrul unei acțiuni în anulare, motivul întemeiat pe nemotivare sau pe insuficiența motivării unui act constituie un motiv de ordine publică ce poate și chiar trebuie să fie invocat din oficiu de instanța Uniunii și care, în consecință, poate fi invocat de părți în orice stadiu al procedurii (Hotărârea din 20 februarie 1997, Comisia/Daffix, C-166/95 P, EU:C:1997:73, punctul 25, Hotărârea din 13 decembrie 2001, Krupp Thyssen Stainless și Acciai speciali Terni/Comisia, T-45/98 și T-47/98, EU:T:2001:288, punctul 125, și Hotărârea din 10 februarie 2021, Șanlı/Consiliul, T-157/19, nepublicată, EU:T:2021:75, punctul 34).
- 94 În plus, potrivit unei jurisprudențe constante, obligația de a motiva un act cauzator de prejudiciu, astfel cum este prevăzută la articolul 296 al doilea paragraf TFUE și consacrată la articolul 41 alineatul (2) litera (c) din cartă, constituie un corolar al principiului respectării dreptului la apărare și are ca scop, pe de o parte, să furnizeze persoanei interesate indicații suficiente pentru a ști dacă actul este bine fundamentat sau dacă este, eventual, afectat de un viciu care permite contestarea validității sale în fața instanței Uniunii și, pe de altă parte, să dea posibilitatea acestei instanțe să își exercite controlul asupra legalității actului respectiv (a se vedea Hotărârea din 26 iulie 2017, Consiliul/LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, punctul 29 și jurisprudența citată, și Hotărârea din 10 februarie 2021, Șanlı/Consiliul, T-157/19, nepublicată, EU:T:2021:75, punctul 36 și jurisprudența citată).
- 95 Potrivit unei jurisprudențe de asemenea constante, motivarea impusă la articolul 296 TFUE trebuie să fie adaptată naturii actului în cauză și trebuie să menționeze în mod clar și neechivoc raționamentul instituției care a emis actul, astfel încât să dea posibilitatea persoanelor interesate să ia cunoștință de justificările măsurii luate, iar instanței competente să își exercite controlul [Hotărârea din 30 aprilie 2019, Italia/Consiliul (Cota de pescuit pentru peștele-spadă mediteranean), C-611/17, EU:C:2019:332, punctul 40, Hotărârea din 8 mai 2019, Landeskreditbank Baden-Württemberg/BCE, C-450/17 P, EU:C:2019:372, punctul 85, și Hotărârea din 27 ianuarie 2021, KPN/Comisia, T-691/18, nepublicată, EU:T:2021:43, punctul 161].
- 96 În speță, astfel cum se va arăta în continuare, refuzul BCE de a acorda accesul la anumite informații în temeiul articolului 4 alineatul (1) litera (a) prima liniuță din Decizia 2004/258 nu îndeplinește aceste cerințe.

2. Cu privire la încălcarea obligației de motivare

a) Cu privire la lipsa de motivare în ceea ce privește refuzul accesului la informațiile referitoare la plafonul AUL, la cuantumul AUL acordat efectiv și la garanțiile oferite

- 97 Mai întâi, trebuie amintit, în ceea ce privește cadrul juridic aplicabil dreptului de acces la documentele BCE, că articolul 1 al doilea paragraf TUE este consacrat principiului transparenței procesului decizional al Uniunii Europene. În această privință, articolul 15 alineatul (1) TFUE precizează că, în scopul promovării unei bune guvernări și al asigurării participării societății civile, instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii acționează respectând în cel mai înalt grad principiul transparenței. Potrivit alineatului (3) primul paragraf al acestui articol, orice cetățean al Uniunii și orice persoană fizică sau juridică cu reședința sau cu sediul statutar într-un stat membru are drept de acces la documentele instituțiilor, organelor, oficiilor și agențiilor Uniunii, sub rezerva principiilor și condițiilor care vor fi stabilite în conformitate cu acest alineat. În plus, potrivit celui de al doilea paragraf al acestui alineat, principiile generale și limitele care, din motive de interes public sau privat, reglementează exercitarea dreptului de acces la documente se

stabilesc prin regulamente de către Parlamentul European și Consiliul Uniunii Europene, hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară. În conformitate cu al treilea paragraf al acestui alineat, fiecare instituție, organ, oficiu sau agenție asigură transparența lucrărilor lor și elaborează, în regulamentul lor de procedură, dispoziții speciale privind accesul la propriile documente, în conformitate cu regulamentele menționate la al doilea paragraf al aceluiași alineat. Potrivit celui de al patrulea paragraf al acestui alineat, dispozițiile alineatului respectiv se aplică Curții de Justiție a Uniunii Europene, BCE și Băncii Europene de Investiții (BEI) numai în cazul în care exercită funcții administrative.

- 98 Decizia 2004/258 vizează, astfel cum indică considerentele (2) și (3), să acorde un acces mai larg la documentele BCE decât cel care exista sub regimul stabilit de Decizia 1999/284/CE a BCE din 3 noiembrie 1998 privind accesul public la documentele și la arhivele BCE (JO 1999, L 110, p. 30), protejând în același timp independența BCE și a băncilor centrale naționale, precum și confidențialitatea anumitor aspecte care țin de îndeplinirea misiunilor BCE.
- 99 Articolul 2 alineatul (1) din Decizia 2004/258 conferă astfel oricărui cetățean al Uniunii și oricărei persoane fizice sau juridice rezidente sau având sediul social într-un stat membru un drept de acces la documentele BCE, sub rezerva condițiilor și limitelor definite de decizia amintită.
- 100 Acest drept face obiectul anumitor limite întemeiate pe motive de interes public sau privat. Mai precis și în conformitate cu considerentul (4), Decizia 2004/258 prevede la articolul 4 un regim de excepții care autorizează BCE să refuze accesul la un document în cazul în care divulgarea acestuia din urmă ar aduce atingere unuia dintre interesele protejate la alineatele (1) și (2) ale acestui articol sau în cazul în care documentul menționat ar conține avize destinate uzului intern ca parte a deliberărilor și a consultărilor preliminare din cadrul BCE sau cu băncile centrale naționale.
- 101 Din moment ce excepțiile de la dreptul de acces prevăzute la articolul 4 din Decizia 2004/258 derogă de la dreptul de acces la documente, acestea trebuie să fie interpretate și aplicate în mod strict (Hotărârea din 29 noiembrie 2012, Thesing și Bloomberg Finance/BCE, T-590/10, nepublicată, EU:T:2012:635, punctul 41, și Hotărârea din 12 martie 2019, De Masi și Varoufakis/BCE, T-798/17, EU:T:2019:154, punctul 17).
- 102 În continuare, trebuie arătat că Hotărârea din 26 aprilie 2018, Espírito Santo Financial (Portugalia)/BCE (T-251/15, nepublicată, EU:T:2018:234), pe care reclamanta a invocat-o în susținerea celui de al cincilea motiv (a se vedea punctul 91 de mai sus) a fost anulată prin Hotărârea din 19 decembrie 2019, BCE/Espírito Santo Financial (Portugalia) (C-442/18 P, EU:C:2019:1117).
- 103 În Hotărârea din 19 decembrie 2019, BCE/Espírito Santo Financial (Portugalia) (C-442/18 P, EU:C:2019:1117), Curtea a statuat că, în ceea ce privește competența exclusivă atribuită Consiliului guvernatorilor BCE, articolul 4 alineatul (1) litera (a) din Decizia 2004/258 coroborat cu articolul 10 alineatul (4) a doua teză din Protocolul nr. 4 privind Statutul Sistemului European al Băncilor Centrale și al BCE, anexat la Tratatul UE și FUE (denumit în continuare „Statutul SEBC și al BCE”), trebuie interpretat ca protejând confidențialitatea rezultatului deliberărilor Consiliului guvernatorilor, fără a fi necesar ca refuzul accesului la documente care conțin acest rezultat să fie supus condiției ca divulgarea acestuia să aducă atingere protecției interesului public [Hotărârea din 19 decembrie 2019, BCE/Espírito Santo Financial (Portugalia), C-442/18 P, EU:C:2019:1117, punctul 43, și Hotărârea din 21 octombrie 2020, BCE/Estate of Espírito Santo Financial Group, C-396/19 P, nepublicată, EU:C:2020:845, punctul 50].

- 104 Curtea a adăugat că, în aplicarea articolului 4 alineatul (1) litera (a) prima liniuță și a articolului 7 alineatul (1) din Decizia 2004/258, directorul general al Direcției secretariat a BCE este obligat să refuze accesul la rezultatul deliberărilor Consiliului guvernatorilor, cu excepția cazului în care acesta din urmă a decis să îl facă public, în tot sau în parte [Hotărârea din 19 decembrie 2019, BCE/Espírito Santo Financial (Portugalia), C-442/18 P, EU:C:2019:1117, punctul 44, și Hotărârea din 21 octombrie 2020, BCE/Estate of Espírito Santo Financial Group, C-396/19 P, nepublicată, EU:C:2020:845, punctul 51].
- 105 Curtea a concluzionat că o decizie de refuz de a acorda accesul la rezultatul deliberărilor Consiliului guvernatorilor este motivată corespunzător cerințelor legale prin simpla referire la prevederile articolului 4 alineatul (1) litera (a) prima liniuță din Decizia 2004/258 în ceea ce privește documentele care reflectă rezultatul acestor deliberări [Hotărârea din 19 decembrie 2019, BCE/Espírito Santo Financial (Portugalia), C-442/18 P, EU:C:2019:1117, punctul 46, și Hotărârea din 21 octombrie 2020, BCE/Estate of Espírito Santo Financial Group, C-396/19 P, nepublicată, EU:C:2020:845, punctul 53].
- 106 Ca răspuns la solicitarea Tribunalului de a se exprima cu privire la consecințele care trebuie deduse din Hotărârea din 19 decembrie 2019, BCE/Espírito Santo Financial (Portugalia) (C-442/18 P, EU:C:2019:1117), reclamanta recunoaște că această hotărâre pare să permită BCE să deroge de la obligația de a-și motiva deciziile având în vedere caracteristicile speciale ale confidențialității deliberărilor organelor de decizie care decurg din Statutul SEBC și al BCE. Or, reclamanta subliniază că raționamentul Curții este limitat numai la „documentele care reflectă rezultatul deliberărilor organelor de decizie ale BCE”.
- 107 Potrivit BCE, susținută în această privință de Comisie și de Banco Santander, al cincilea motiv invocat de reclamantă trebuie respins pe baza consecințelor care trebuie deduse din Hotărârea din 19 decembrie 2019, BCE/Espírito Santo Financial (Portugalia) (C-442/18 P, EU:C:2019:1117). Astfel, BCE consideră că și-a respectat obligația de motivare prin simplul fapt că a invocat aplicarea articolului 4 alineatul (1) litera (a) prima liniuță din Decizia 2004/258 pentru a refuza accesul la informațiile solicitate.
- 108 Ținând seama de aceste elemente, trebuie să se examineze dacă BCE a motivat corespunzător cerințelor legale a doua decizie atacată în măsura în care prin aceasta se refuză accesul la anumite informații în temeiul excepției prevăzute la articolul 4 alineatul (1) litera (a) prima liniuță din Decizia 2004/258 privind protecția interesului public în ceea ce privește confidențialitatea deliberărilor organelor de decizie ale BCE.
- 109 Astfel cum arată în mod corect BCE, motivarea celei de a doua decizii atacate se limitează la simpla referire la prevederile articolului 4 alineatul (1) litera (a) din Decizia 2004/258 pentru a refuza accesul la informațiile referitoare la plafonul AUL, la quantumul AUL acordat efectiv și la garanțiile oferite.
- 110 Or, reclamanta susține în mod întemeiat că din jurisprudența Curții citată la punctele 103-105 de mai sus reiese că refuzul accesului este supus unei obligații de motivare care se poate limita la o simplă trimitere la prevederile articolului 4 alineatul (1) litera (a) prima liniuță din Decizia 2004/258 numai în ceea ce privește documentele „care reflectă rezultatul deliberărilor Consiliului guvernatorilor”.

- 111 În speță, trebuie să se constate că BCE nu precizează, pentru fiecare tip de informație la care refuză accesul în temeiul articolului 4 alineatul (1) litera (a) prima liniuță din Decizia 2004/258, în ce document se găsește această informație. Aceasta se limitează să menționeze, în mod global, că cele trei tipuri de informații la care refuză accesul în temeiul excepțiilor pe care le invocă sunt incluse în cele patru documente la care a acordat acces parțial, și anume o scrisoare a guvernatorului Băncii Spaniei adresată, la 5 iunie 2017, președintelui BCE, intitulată „Emergency liquidity assistance”, o scrisoare ulterioară a guvernatorului Băncii Spaniei adresată, la 5 iunie 2017, președintelui BCE, intitulată „Emergency liquidity assistance”, o propunere a Comitetului executiv adresată Consiliului guvernatorilor BCE intitulată „Emergency liquidity assistance request from Banco de España” din 5 iunie 2017 și procesul-verbal al celei de a 447-a reuniuni a Consiliului guvernatorilor BCE ținută prin teleconferință la 5 iunie 2017.
- 112 Or, printre aceste patru documente, singurul document destinat, în mod vădit, să constate rezultatul deliberărilor Consiliului guvernatorilor BCE este procesul-verbal al celei de a 447-a reuniuni organizate prin teleconferință la 5 iunie 2017. În această privință, BCE a explicat, în Decizia LS/PT/2017/66 din 11 august 2017, care este confirmată prin a doua decizie atacată, că deciziile Consiliului guvernatorilor de a nu se opune plafonului AUL sunt consemnate în procesele-verbale ale reuniunilor acestui organ, care, în temeiul articolului 10 alineatul (4) din Statutul SEBC și al BCE, sunt confidentiale pentru a păstra independența membrilor Consiliului guvernatorilor și eficacitatea procesului său decizional.
- 113 După consultarea versiunilor confidentiale ale celor patru documente în cauză, astfel cum au fost depuse de BCE în urma măsurii de cercetare judecătorească menționate la punctul 60 de mai sus, Tribunalul a putut constata că respectivul proces-verbal conține numai una dintre cele trei informații la care accesul a fost refuzat în temeiul articolului 4 alineatul (1) litera (a) prima liniuță din Decizia 2004/258, și anume plafonul AUL. Informațiile referitoare la quantumul AUL acordat efectiv și la garanțiile oferite sunt cuprinse în celelalte trei documente la care BCE a refuzat accesul integral, și anume în cele două scrisori ale guvernatorului Băncii Spaniei din 5 iunie 2017 și în propunerea Comitetului executiv din 5 iunie 2017.
- 114 Astfel, în conformitate cu jurisprudența Curții citată la punctele 103-105 de mai sus, BCE și-a motivat corespunzător cerințelor legale refuzul accesului la plafonul AUL în măsura în care această informație este cuprinsă în procesul-verbal al celei de a 447-a reuniuni a Consiliului guvernatorilor, dat fiind că documentul menționat reflectă rezultatul deliberărilor Consiliului guvernatorilor.
- 115 Totuși, trebuie să se examineze dacă BCE și-a motivat corespunzător cerințelor legale refuzul accesului la informațiile referitoare la plafonul AUL, la quantumul AUL acordat efectiv și la garanțiile oferite, în măsura în care aceste informații sunt cuprinse în celelalte trei documente.
- 116 Întrebată în această privință în ședință, BCE a arătat că, în opinia sa, cele două scrisori ale guvernatorului Băncii Spaniei și propunerea Comitetului executiv sunt documente care permit Consiliului guvernatorilor să ia o decizie în cunoștință de cauză și care prezintă, în acest sens, în mod necesar o legătură cu deliberările organului respectiv. Ar rezulta că protecția confidentialității rezultatului deliberărilor Consiliului guvernatorilor în temeiul articolului 4 alineatul (1) litera (a) prima liniuță din Decizia 2004/258 coroborat cu articolul 10 alineatul (4) a doua teză din Statutul SEBC și al BCE se extinde la toate documentele pregătitoare prezentate în scopul deliberărilor Consiliului guvernatorilor. Potrivit BCE, prin faptul că a refuzat accesul la

versiunea integrală a acestor documente invocând pur și simplu prevederile articolului 4 alineatul (1) litera (a) prima liniuță din Decizia 2004/258, și-a respectat obligația de motivare în conformitate cu jurisprudența Curții expusă la punctele 103-105 de mai sus.

- 117 Reclamanta a răspuns că, întrucât nu a fost în măsură să cunoască motivul care stă la baza aplicării articolului 4 alineatul (1) litera (a) prima liniuță din Decizia 2004/258 în cazul informațiilor oculte în scrisorile guvernatorului Băncii Spaniei și propunerii Comitetului executiv, îi era imposibil să formuleze un motiv prin care să repună în discuție temeinicia aplicării acestei dispoziții. Mai precis, aceasta a arătat că excepțiile de la dreptul de acces trebuie interpretate în mod restrictiv și că interpretarea extensivă a articolului 4 alineatul (1) litera (a) prima liniuță din Decizia 2004/258 coroborat cu articolul 10 alineatul (4) din Statutul SEBC și al BCE, astfel cum a fost propusă de BCE, este contrară acestei norme.
- 118 Trebuie să se constate că cele două scrisori ale guvernatorului Băncii Spaniei și propunerea Comitetului executiv sunt anterioare reuniunii Consiliului guvernatorilor și nu reflectă, așadar, rezultatul deliberărilor acestui organ. Rezultă că articolul 10 alineatul (4) a doua teză din Statutul SEBC și al BCE nu se aplică acestor documente, astfel încât raționamentul urmat de Curte, așa cum a fost prezentat la punctele 103-105 de mai sus, nu le poate fi aplicat.
- 119 În plus, revine BCE obligația de a oferi o motivare care să permită să se înțeleagă și să se verifice, pe de o parte, dacă documentul solicitat se încadrează în mod efectiv în domeniul vizat de excepția invocată și, pe de altă parte, dacă nevoia de protecție care rezultă din excepția menționată este reală (Hotărârea din 12 septembrie 2013, Besselink/Consiliul, T-331/11, nepublicată, EU:T:2013:419, punctul 99, și Hotărârea din 26 martie 2020, Bonnafous/Comisia, T-646/18, EU:T:2020:120, punctul 24; a se vedea de asemenea prin analogie Hotărârea din 26 aprilie 2005, Sison/Consiliul, T-110/03, T-150/03 și T-405/03, EU:T:2005:143, punctul 61).
- 120 În această privință, trebuie subliniat că Decizia 2004/258 conține o excepție de la dreptul de acces, și anume articolul 4 alineatul (3), care vizează în mod explicit refuzul accesului la documentele redactate sau primite de BCE pentru uz intern ca parte a deliberărilor și a consultărilor preliminare în cadrul BCE (a se vedea în acest sens Hotărârea din 17 decembrie 2020, De Masi și Varoufakis/BCE, C-342/19 P, EU:C:2020:1035, punctele 66-79).
- 121 Lipsa oricărui raționament, atât în Decizia LS/PT/2017/66 din 11 august 2017, cât și în cea de a doua decizie atacată, care să explice motivul pentru care refuzul accesului integral la scrisorile guvernatorului Băncii Spaniei și la propunerea Comitetului executiv, în măsura în care aceste documente conțin informațiile referitoare la plafonul AUL, la quantumul AUL acordat efectiv și la garanțiile oferite, era acoperit de excepția prevăzută la articolul 4 alineatul (1) litera (a) prima liniuță din Decizia 2004/258 a împiedicat reclamanta să înțeleagă motivele pentru care i-a fost refuzat accesul la aceste informații și, astfel cum susține, să invoce un motiv prin care să conteste temeinicia aplicării articolului 4 alineatul (1) litera (a) prima liniuță din Decizia 2004/258 la documentele menționate.
- 122 După cum s-a arătat la punctul 116 de mai sus, BCE a precizat numai în ședință că, în opinia sa, întrucât scrisorile guvernatorului Băncii Spaniei și propunerea Comitetului executiv constituiau un sprijin necesar pentru deliberările Consiliului guvernatorilor, refuzul accesului la anumite informații cuprinse în aceste documente putea fi motivat evocând pur și simplu prevederile articolului 4 alineatul (1) litera (a) prima liniuță din Decizia 2004/258, în conformitate cu jurisprudența Curții prezentată la punctele 103-105 de mai sus.

- 123 Or, potrivit unei jurisprudențe constante, motivarea trebuie, în principiu, să fie comunicată persoanei interesate în același timp cu decizia cauzatoare de prejudiciu. Lipsa motivării nu poate fi, astfel, remediată prin faptul că persoana interesată află care este motivarea deciziei în cursul procedurii în fața instanțelor Uniunii (Hotărârea din 29 septembrie 2011, Elf Aquitaine/Comisia, C-521/09 P, EU:C:2011:620, punctul 149, Hotărârea din 19 iulie 2012, Alliance One International și Standard Commercial Tobacco/Comisia, C-628/10 P și C-14/11 P, EU:C:2012:479, punctul 74, și Hotărârea din 10 septembrie 2019, Trasy International și Axianseu – Digital Solutions/AESA, T-741/17, EU:T:2019:572, punctul 53).
- 124 Prin urmare, motivul întemeiat pe insuficiența motivării celei de a doua decizii atacate trebuie admis în măsura în care prin aceasta se refuză accesul la informațiile privind plafonul AUL, cuantumul AUL acordat efectiv și garanțiile oferite în temeiul articolului 4 alineatul (1) litera (a) prima liniuță din Decizia 2004/258, în măsura în care aceste informații sunt cuprinse în scrisoarea guvernatorului Băncii Spaniei adresată, la 5 iunie 2017, președintelui BCE, intitulată „Emergency liquidity assistance”, în scrisoarea ulterioară a guvernatorului Băncii Spaniei adresată, la 5 iunie 2017, președintelui BCE, intitulată „Emergency liquidity assistance” și în propunerea Comitetului executiv adresată Consiliului guvernatorilor BCE din 5 iunie 2017, intitulată „Emergency liquidity assistance request from Banco de España”.
- 125 Or, înainte de a stabili consecințele acestei insuficiențe a motivării celei de a doua decizii atacate, va trebui să se examineze dacă celelalte excepții invocate de BCE și a căror temeinicie este repusă în discuție de reclamantă în cadrul celui de al doilea motiv, pot justifica refuzul accesului la informațiile referitoare la plafonul AUL, la cuantumul AUL acordat efectiv și la garanțiile oferite.

b) Cu privire la lipsa motivării în ceea ce privește refuzul accesului la rezultatul votului în cadrul Consiliului guvernatorilor

- 126 La lectura versiunii confidențiale a procesului-verbal al celei de a 447-a reuniuni a Consiliului guvernatorilor BCE care a avut loc prin teleconferință la 5 iunie 2017, Tribunalul a constatat că BCE a refuzat accesul la o informație, conținută în documentul menționat, care nu era cuprinsă în una dintre cele cinci categorii de informații la care a doua decizie atacată refuză în mod explicit accesul (a se vedea punctul 82 de mai sus). Este vorba despre rezultatul votului în cadrul Consiliului guvernatorilor. Această informație nu privește nici plafonul AUL, nici cuantumul AUL acordat efectiv, nici garanțiile oferite, nici situația lichidității Banco Popular, nici raporturile de capital ale acesteia din urmă. Astfel, trebuie să se considere că votul exprimat constituie o informație specifică ce trebuie distinsă de datele privind conținutul deliberărilor care precedă acest vot.
- 127 Întrebată în ședință, cu privire la lipsa totală a unei mențiuni privind rezultatul votului, BCE, susținută în această privință de Comisie, a răspuns că, în pofida faptului că nu a menționat în mod explicit că refuza și accesul la acest tip de informații, a considerat că a motivat corespunzător cerințelor legale refuzul său privind accesul la această informație prin faptul că a invocat aplicarea articolului 4 alineatul (1) litera (a) prima liniuță din Decizia 2004/258 pentru a refuza accesul integral la procesul-verbal al celei de a 447-a reuniuni a Consiliului guvernatorilor.
- 128 Or, abordarea sugerată de BCE ar implica o interpretare largă a ceea ce constituie „rezultatul deliberărilor” Consiliului guvernatorilor în măsura în care rezultatul deliberărilor Consiliului guvernatorilor ar include din oficiu rezultatul votului acestui organ. O astfel de interpretare largă

ar justifica, pe cale de consecință, faptul că obligația de motivare care revine BCE atunci când refuză accesul la un document ce conține rezultatul votului în cadrul Consiliului guvernatorilor ar fi limitată în conformitate cu jurisprudența Curții expusă la punctele 103-105 de mai sus.

- 129 Totuși, așa cum a arătat în mod întemeiat reclamanta în ședință, o asemenea abordare ar contraveni în mod vădit principiului potrivit căruia derogările de la dreptul de acces sunt de strictă interpretare (a se vedea punctele 101 și 117 de mai sus).
- 130 Prin urmare, revenea BCE sarcina de a motiva aplicarea articolului 4 alineatul (1) litera (a) prima liniuță din Decizia 2004/258 în ceea ce privește refuzul accesului la rezultatul votului din cadrul Consiliului guvernatorilor astfel încât să permită reclamantei să îi aprecieze temeinicia.
- 131 Întrucât nu a menționat nici măcar existența informațiilor referitoare la rezultatul votului în cadrul Consiliului guvernatorilor, a doua decizie atacată este afectată de o lipsă de motivare și trebuie anulată cu privire la acest aspect.

D. Cu privire la al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea, în cea de a doua decizie atacată, a articolului 4 alineatul (1) litera (a) a doua și a șaptea liniuță din Decizia 2004/258

- 132 În susținerea celui de al doilea motiv, reclamanta susține că, în cea de a doua decizie atacată, BCE a încălcat articolul 4 alineatul (1) litera (a) a doua liniuță din Decizia 2004/258 referitoare la protecția interesului public în ceea ce privește politica financiară, monetară sau economică a Uniunii ori a unui stat membru și articolul 4 alineatul (1) litera (a) a șaptea liniuță din aceeași decizie, referitoare la protecția interesului public în ceea ce privește stabilitatea sistemului financiar în Uniune sau într-un stat membru, în măsura în care afirmă în mod eronat în cuprinsul acestora că divulgarea utilizării AUL de către Banco Popular în zilele care au precedat rezoluția acesteia, precum și a informațiilor referitoare la starea lichidităților și la ratele de capital ar putea afecta eficacitatea politicii monetare și ar periclita stabilitatea financiară a Uniunii sau a unui stat membru.
- 133 Deși reclamanta admite că BCE dispune de o largă marjă de apreciere pentru a decide dacă se aduce atingere interesului public privind politica financiară, monetară sau economică a Uniunii sau a unui stat membru, aceasta arată că BCE a săvârșit o eroare vădită de apreciere în speță în măsura în care documentele solicitate nu ar avea legătură cu politica financiară, monetară sau economică a Uniunii sau a unui stat membru.
- 134 Astfel, *primo*, reclamanta nu ar fi solicitat informații privind o politică generală, ci doar informații privind o anumită cauză, limitată la o instituție financiară determinată, și anume Banco Popular, pentru o perioadă determinată, și anume cea a rezoluției acesteia din urmă de către SRB. În temeiul principiului potrivit căruia excepțiile de la dreptul de acces trebuie să fie de strictă interpretare, ar trebui să nu se interpreteze excesiv de larg cererea de acces a reclamantei drept o cerere de acces la date referitoare la politica financiară, monetară sau economică a Uniunii sau a unui stat membru.
- 135 *Secundo*, informațiile solicitate de reclamantă nu ar privi Uniunea sau un stat membru, ci starea lichidităților Banco Popular.
- 136 *Tertio*, informațiile solicitate nu ar fi de ordin general, ci ar fi, dimpotrivă, foarte specifice. Acestea ar privi o perioadă foarte precisă și limitată, și anume zilele care au precedat rezoluția Banco Popular, și ar viza situația specială a Banco Popular. Informațiile analizate în cadrul celei de a

doua decizii atacate, și anume plafonul AUL, quantumul AUL efectiv acordat, garanțiile oferite, precum și situația lichidităților și ratele de fonduri proprii ale Banco Popular nu ar evidenția o politică generală a Uniunii. În consecință, divulgarea acestor informații ar putea doar cu dificultate să afecteze eficacitatea politicii monetare și stabilitatea financiară a Uniunii.

- 137 *Quarto*, reclamanta susține că cererea sa de acces respectă principiul proporționalității, întrucât privește numai informațiile care i-ar permite să înțeleagă pretensele probleme de lichiditate ale Banco Popular care au condus la rezoluția acesteia.
- 138 BCE contestă argumentația reclamantei.

1. Cu privire la caracterul inoperant al celui de al doilea motiv

- 139 BCE susține că al doilea motiv este inoperant în măsura în care cererea introductivă vizează în mod formal excepțiile prevăzute la articolul 4 alineatul (1) litera (a) a doua și a șaptea liniuță din Decizia 2004/258, dar că argumentele invocate se raportează numai la a doua liniuță a articolului 4 alineatul (1) litera (a) din Decizia 2004/258.
- 140 În această privință, trebuie să se constate, cu titlu introductiv, că formularea celui de al doilea motiv ar fi putut, desigur, să fie mai clară pentru a facilita înțelegerea acestuia. Astfel, la punctul 48 din cererea introductivă, reclamanta afirmă că a doua decizie atacată este întemeiată pe articolul 4 alineatul (1) litera (a) a doua și a șaptea liniuță din Decizia 2004/258 pentru a refuza accesul, printre altele, la informațiile „privind situația lichidităților și ratele de capital”. Or, astfel cum s-a constatat la punctul 85 de mai sus, accesul la aceste informații a fost refuzat numai în temeiul articolului 4 alineatul (1) litera (c) și al articolului 4 alineatul (2) prima liniuță din Decizia 2004/258. Al doilea motiv este, așadar, inoperant în măsura în care vizează această categorie de informații la care a doua decizie atacată refuză accesul.
- 141 În continuare, în ceea ce privește problema dacă al doilea motiv invocat de reclamantă urmărește să repună în discuție aplicarea atât a articolului 4 alineatul (1) litera (a) a doua liniuță din Decizia 2004/258, cât și a articolului 4 alineatul (1) litera (a) a șaptea liniuță din aceeași decizie, trebuie să se constate că argumentația reclamantei, astfel cum este prezentată în special la punctul 55 din cererea introductivă, urmărește în mod clar să pună în discuție faptul că BCE s-a întemeiat pe două excepții care au un domeniu de aplicare politic și geografic foarte larg, în timp ce informațiile solicitate ar privi cazul foarte specific al unei singure bănci. Prin urmare, trebuie respins argumentul BCE potrivit căruia al doilea motiv este inoperant în această privință.
- 142 În sfârșit, trebuie amintit că, la punctul 124 de mai sus, s-a constatat că, în ceea ce privește informațiile referitoare la plafonul AUL, la quantumul AUL acordat efectiv și la garanțiile oferite, a doua decizie atacată nu este motivată corespunzător cerințelor legale în măsura în care aceste informații sunt cuprinse în scrisoarea guvernatorului Băncii Spaniei adresată, la 5 iunie 2017, președintelui BCE, intitulată „Emergency liquidity assistance”, în scrisoarea ulterioară a guvernatorului Băncii Spaniei adresată, la 5 iunie 2017, președintelui BCE, intitulată „Emergency liquidity assistance”, și în propunerea Comitetului executiv adresată Consiliului guvernatorilor BCE din 5 iunie 2017, intitulată „Emergency liquidity assistance request from Banco de España”. Prin urmare, al doilea motiv nu este inoperant în măsura în care vizează aceste informații.
- 143 În schimb, al doilea motiv este inoperant în măsura în care privește refuzul accesului la informația privind plafonul AUL conținută în procesul-verbal al celei de a 447 a reuniuni a Consiliului guvernatorilor. Astfel, întrucât, pe de o parte, s-a constatat, la punctul 114 de mai sus, că a doua

decizie atacată este motivată corespunzător cerințelor legale în ceea ce privește refuzul accesului la informația respectivă în măsura în care aceasta este cuprinsă în procesul-verbal al celei de a 447-a reuniuni a Consiliului guvernatorilor și, pe de altă parte, reclamanta nu a invocat un motiv prin care să conteste, pe fond, aplicarea de către BCE a articolului 4 alineatul (1) litera (a) prima liniuță din Decizia 2004/258, trebuie să se constate că refuzul accesului la informația referitoare la plafonul AUL conținută în procesul-verbal al celei de a 447-a reuniuni a Consiliului guvernatorilor este justificat de această excepție. În aceste condiții, din motive de exhaustivitate, Tribunalul va examina temeinicia celui de al doilea motiv și în ceea ce privește această informație.

2. Cu privire la temeinicia celui de al doilea motiv

144 Al doilea motiv este formulat în esență pe baza a două critici. În cadrul primei critici, reclamanta reproșează BCE că a considerat că informațiile solicitate intră în domeniul de aplicare al excepțiilor prevăzute la articolul 4 alineatul (1) litera (a) a doua și a șaptea liniuță din Decizia 2004/258. Prin intermediul celei de a doua critici, reclamanta contestă că divulgarea informațiilor solicitate, în măsura în care acestea privesc numai situația specială a Banco Popular, aduce atingere eficacității politicii monetare și stabilității financiare.

a) Cu privire la prima critică, întemeiată pe faptul că informațiile solicitate nu intră în domeniul de aplicare al articolului 4 alineatul (1) litera (a) a doua și a șaptea liniuță din Decizia 2004/258

145 În cadrul primei sale critici, reclamanta susține că excepțiile de la dreptul de acces trebuie să fie de strictă interpretare și aplicare, astfel încât nu este necesar să se considere că o cerere de acces la informații referitoare la Banco Popular trebuie să fie interpretată ca o cerere referitoare la politica financiară, monetară sau economică a Uniunii sau a unui stat membru ori la stabilitatea sistemului financiar în Uniune sau într-un stat membru. Astfel, informațiile respective nu ar privi Uniunea sau un stat membru, ci numai situația lichidității unei instituții financiare specifice, și anume Banco Popular. În plus, acestea ar privi numai o perioadă foarte precisă și ar viza un caz foarte specific. Informațiile respective nu ar ține, așadar, de o politică generală a Uniunii, ci numai de situația specială a Banco Popular.

146 Așa cum susține în mod întemeiat reclamanta, s-a statuat deja că, din moment ce excepțiile de la dreptul de acces prevăzute la articolul 4 din Decizia 2004/258 derogă de la dreptul de acces la documente, acestea trebuie să fie interpretate și aplicate în mod strict (Hotărârea din 29 noiembrie 2012, Thesing și Bloomberg Finance/BCE, T-590/10, nepublicată, EU:T:2012:635, punctul 41, Hotărârea din 27 septembrie 2018, Spiegel-Verlag Rudolf Augstein și Sauga/BCE, T-116/17, nepublicată, EU:T:2018:614, punctul 22, și Hotărârea din 12 martie 2019, De Masi și Varoufakis/BCE, T-798/17, EU:T:2019:154, punctul 17).

147 Or, deși este adevărat că cererea de confirmare nu urmărea să obțină acces la informații care privesc în mod explicit politica monetară sau stabilitatea financiară a Uniunii ori a unui stat membru, nu se poate deduce de aici că informațiile pe care BCE le-a identificat ca fiind relevante în raport cu această cerere rămân efectiv limitate la situația specială a Banco Popular.

148 Într-adevăr, reiese atât din Decizia LS/PT/2017/66 din 11 august 2017, cât și din cea de a doua decizie atacată că informațiile privind plafonul AUL, quantumul AUL acordat efectiv și garanțiile oferite se situează într-un context de reglementare foarte specific care se bazează pe considerații

de stabilitate a prețurilor, de politică monetară și de stabilitate financiară a Uniunii, astfel încât aceste informații au în mod necesar un caracter care depășește cazul specific al unei singure instituții de credit.

- 149 Astfel, în ceea ce privește, pe de o parte, informațiile privind plafonul AUL și cuantumul AUL acordat efectiv, decizia LS/PT/2017/66 din 11 august 2017 expune mai întâi, într-un mod destul de detaliat, cadrul normativ aplicabil acordării acesteia, distingând natura unui astfel de credit de operațiunile monetare standard. BCE explică, printre altele, că, în principiu, băncile centrale naționale sunt singurele responsabile, în temeiul dreptului național, de acordarea unui AUL. Aceasta menționează, în continuare, că BCE nu aprobă și nu adoptă decizii privind acordarea unui AUL, dar că, în temeiul articolului 14.4 din Statutul SEBC și al BCE, competența sa se limitează la a evalua dacă acordarea unui AUL poate, într-un caz specific, să interfereze cu obiectivele și misiunile Eurosistemului. În această privință, se arată că, în vederea exercitării competenței respective, Eurosistemul dispune de un regim de schimb de informații între băncile centrale naționale și BCE. În sfârșit, BCE menționează că publicarea *ex post* a plafonului AUL și a cuantumului AUL acordat efectiv riscă să reducă flexibilitatea cu care băncile centrale naționale pot adapta o operațiune AUL la împrejurări specifice în cazuri viitoare. Astfel, o asemenea publicare ar crea așteptarea ca BCE să acționeze în același mod cu ocazia intervențiilor viitoare, chiar dacă acest lucru nu este justificat. Aceasta ar putea genera speculații neîntemeiate ale pieței, ceea ce ar limita puterea Consiliului guvernatorilor de a evalua dacă o operațiune AUL preconizată interferează cu obiectivele și cu misiunile Eurosistemului, în măsura în care ar trebui să țină seama și de efectele unei publicări asupra stabilității financiare și, *in fine*, asupra politicii monetare.
- 150 A doua decizie atacată face trimitere în mod explicit la prezentarea detaliată a cadrului normativ aplicabil acordării unui AUL, astfel cum a fost expus la punctul 149 de mai sus. BCE explică în continuare că, în ceea ce privește capacitatea băncilor centrale naționale de a face față problemelor temporare de lichiditate ale instituțiilor de credit, aceasta constituie un factor esențial pentru stabilitatea financiară și o condiție fundamentală pentru eficacitatea politicii monetare. În această privință, BCE se referă la efectele sistemice care au urmat rezoluției Banco Popular și care au fragilizat piața financiară spaniolă și explică faptul că publicarea informațiilor solicitate ar putea să reactiveze tensiunile în privința instituțiilor financiare sau să genereze o speculație nejustificată în privința Banco Santander. Aceste efecte negative în Spania ar putea, în plus, ca urmare a naturii puternic interconectate a piețelor, să aibă efecte prejudiciabile în alte state membre și, în sfârșit, să pună în pericol stabilitatea financiară a întregii Uniuni. A doua decizie atacată se referă în plus la articolul 127 alineatul (5) TFUE, care prevede că Eurosistemul trebuie să contribuie la stabilitatea sistemului financiar. În sfârșit, aceasta reia considerațiile care figurează în Decizia LS/PT/2017/66 din 11 august 2017 privind publicarea *ex post* a informațiilor privind plafonul AUL și cuantumul AUL acordat efectiv și efectul unei astfel de publicări asupra flexibilității de care trebuie să dispună băncile centrale naționale și BCE în gestionarea operațiunilor AUL.
- 151 În ceea ce privește, pe de altă parte, garanțiile oferite, atât Decizia LS/PT/2017/66 din 11 august 2017, cât și a doua decizie atacată menționează că publicarea acestor informații ar putea reduce efectul util al operațiunilor AUL ca instrument de menținere a stabilității financiare. Potrivit BCE, o astfel de publicare ar putea avea ca efect descurajarea instituțiilor de credit să participe la operațiunile standard de politică monetară, ceea ce ar putea, prin urmare, să submineze mecanismul de transmisie care transpune politica monetară a BCE. Publicarea informațiilor privind garanțiile oferite ar putea, în plus, să reducă flexibilitatea de care trebuie să dispună băncile centrale naționale pentru a reacționa în mod eficient la crize de lichidități, în

măsura în care o astfel de publicare ar crea așteptări cu privire la tipul de garanții acceptate în viitor. Or, ar fi esențial ca băncile centrale naționale să păstreze flexibilitatea pentru a lua în considerare o gamă largă de garanții eventuale.

- 152 Ținând seama de conținutul Deciziei LS/PT/2017/66 din 11 august 2017 și al celei de a doua decizii atacate, BCE, prin faptul că a atras atenția reclamantei asupra regimului aplicabil acordării unui AUL și întrucât a explicat rolul BCE în această privință, a furnizat suficiente elemente care permit să se înțeleagă că informațiile referitoare la plafonul AUL, la quantumul AUL acordat efectiv și la garanțiile oferite au fost generate și utilizate într-un context orientat de reflecții care nu se limitează la situația particulară a Banco Popular, ci se referă în esență la considerații de politică monetară și de stabilitate financiară a Uniunii și a Spaniei.
- 153 Astfel, tocmai în scopul evaluării de către Consiliul guvernatorilor BCE a interferenței operațiunii AUL avute în vedere de Banca Spaniei cu obiectivele Sistemului European al Băncilor Centrale (SEBC), din care fac parte politica monetară și stabilitatea financiară, în conformitate cu articolul 127 alineatele (1), (2) și (5) TFUE și cu articolele 2 și 3 din Statutul SEBC și al BCE, informațiile privind plafonul AUL, quantumul AUL acordat efectiv și garanțiile oferite figurează în cele patru documente vizate. Cu alte cuvinte, rațiunea de a fi a acestor documente constă tocmai în faptul că informațiile respective se referă la considerații care depășesc situația specifică a Banco Popular. Astfel cum arată în mod întemeiat BCE, informațiile privind plafonul AUL și quantumul AUL acordat efectiv dezvăluie poziția BCE cu privire la quantumul marginal al AUL care poate fi acordat fără apariția riscului de a împiedica realizarea obiectivelor politicii monetare a Uniunii.
- 154 Ținând seama de cele ce precedă, este necesar să se concluzioneze că BCE nu a încălcat principiul interpretării stricte a excepțiilor de la dreptul de acces prevăzute de Decizia 2004/258 prin faptul că a apreciat că informațiile privind plafonul AUL, quantumul AUL acordat efectiv și garanțiile oferite intrau în domeniul de aplicare al excepțiilor prevăzute la articolul 4 alineatul (1) litera (a) a doua și a șaptea liniuță din Decizia 2004/258.
- 155 Rezultă că prima critică din cadrul celui de al doilea motiv trebuie respinsă.

b) Cu privire la a doua critică, întemeiată pe faptul că refuzul accesului nu vizează în mod efectiv și concret protejarea intereselor publice în cauză

- 156 Prin intermediul celei de a doua critici, reclamanta reproșează BCE că a săvârșit o eroare vădită de apreciere în ceea ce privește aspectul dacă divulgarea informațiilor solicitate ar putea în mod concret și efectiv să afecteze eficacitatea politicii monetare și stabilitatea financiară a Uniunii sau a unui stat membru.
- 157 Astfel cum arată în mod întemeiat reclamanta, s-a statuat deja că trebuie să se recunoască BCE o marjă largă de apreciere pentru a stabili dacă divulgarea unor documente care fac parte din domeniile acoperite de anumite excepții vizate de Decizia 2004/258 este susceptibilă să aducă atingere interesului public în cauză.
- 158 Astfel, în ceea ce privește articolul 4 alineatul (1) litera (a) a doua și a șaptea liniuță din Decizia 2004/258, existența unei asemenea marje a fost recunoscută în mod explicit în mai multe hotărâri, în special în Hotărârea din 29 noiembrie 2012, Thesing și Bloomberg Finance/BCE (T-590/10, nepublicată, EU:T:2012:635, punctele 43 și 44), în Hotărârea din 4 iunie 2015,

Versorgungswerk der Zahnärztekammer Schleswig-Holstein/BCE (T-376/13, EU:T:2015:361, punctul 53), și în Hotărârea din 27 septembrie 2018, Spiegel-Verlag Rudolf Augstein și Sauga/BCE (T-116/17, nepublicată, EU:T:2018:614, punctul 42).

- 159 Pe de o parte, această marjă largă de apreciere s-a întemeiat, prin analogie cu jurisprudența referitoare la articolul 4 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO 2001, L 145, p. 43, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 76), pe considerația potrivit căreia natura deosebit de sensibilă și esențială a intereselor protejate de articolul 4 alineatul (1) litera (a) din Decizia 2004/258 coroborată cu caracterul obligatoriu al refuzului de acces care trebuie să fie opus, potrivit acestei prevederi, de către instituție, atunci când divulgarea unui document ar aduce atingere intereselor menționate, conferă deciziei care trebuie să fie adoptată de instituție în aceste condiții un caracter complex și delicat și necesită un grad de prudență cu totul deosebit (Hotărârea din 29 noiembrie 2012, Thesing și Bloomberg Finance/BCE, T-590/10, nepublicată, EU:T:2012:635, punctul 44; a se vedea de asemenea prin analogie Hotărârea din 1 februarie 2007, Sison/Consiliul, C-266/05 P, EU:C:2007:75, punctul 35, Hotărârea din 27 noiembrie 2019, Izuzquiza și Semsrott/Frontex, T-31/18, EU:T:2019:815, punctul 64, și Hotărârea din 25 noiembrie 2020, Bronckers/Comisia, T-166/19, EU:T:2020:557, punctul 34).
- 160 Pe de altă parte, recunoașterea existenței unei marje largi de apreciere a BCE a fost de asemenea motivată de faptul că criteriile enunțate la articolul 4 alineatul (1) litera (a) din Decizia 2004/258 sunt foarte generale (Hotărârea din 29 noiembrie 2012, Thesing și Bloomberg Finance/BCE, T-590/10, nepublicată, EU:T:2012:635, punctul 43; a se vedea de asemenea prin analogie Hotărârea din 1 februarie 2007, Sison/Consiliul, C-266/05 P, EU:C:2007:75, punctul 36).
- 161 Potrivit jurisprudenței, recunoașterea unei astfel de marje de apreciere a BCE are drept consecință faptul că controlul legalității exercitat de instanța Uniunii în această privință se limitează la verificarea respectării regulilor de procedură și de motivare, a exactității materiale a situației de fapt, precum și a absenței unei erori vădite de apreciere și a unui abuz de putere (a se vedea Hotărârea din 4 iunie 2015, Versorgungswerk der Zahnärztekammer Schleswig-Holstein/BCE, T-376/13, EU:T:2015:361, punctul 53 și jurisprudența citată, și Hotărârea din 12 martie 2019, De Masi și Varoufakis/BCE, T-798/17, EU:T:2019:154, punctul 54).
- 162 În plus, ținând seama de controlul limitat al instanței Uniunii, respectarea obligației BCE de a-și motiva suficient deciziile are o importanță cu atât mai mare. Astfel, numai în acest mod instanța Uniunii poate să verifice dacă au fost întrunite elementele de fapt și de drept de care depinde exercitarea puterii de apreciere (a se vedea Hotărârea din 4 iunie 2015, Versorgungswerk der Zahnärztekammer Schleswig-Holstein/BCE, T-376/13, EU:T:2015:361, punctul 54 și jurisprudența citată, și Hotărârea din 12 martie 2019, De Masi și Varoufakis/BCE, T-798/17, EU:T:2019:154, punctul 54).
- 163 În speță, nu se poate reproșa BCE că a săvârșit o eroare vădită atunci când a considerat că divulgarea plafonului AUL, a cuantumului AUL acordat efectiv și a garanțiilor oferite putea în mod real și concret să aducă atingere politicii monetare și stabilității financiare a Uniunii sau a unui stat membru.
- 164 Într-adevăr, este necesar să se constate că, atât în Decizia LS/PT/2017/66 din 11 august 2017, cât și în cea de a doua decizie atacată, BCE a stabilit o legătură de cauzalitate precisă între potențiala divulgare a informațiilor în cauză și atingerea concretă adusă intereselor publice protejate.

- 165 Astfel, în ceea ce privește plafonul AUL și quantumul AUL acordat efectiv, BCE a explicat că divulgarea informațiilor menționate ar putea aduce atingere stabilității financiare și politicii monetare a Uniunii în măsura în care, întrucât piața spaniolă a fost fragilizată ca urmare a rezoluției Banco Popular, o asemenea divulgare ar putea să reactiveze tensiunile în privința instituțiilor financiare și ar putea deschide calea unor speculații nejustificate în privința situației Banco Santander. Aceste efecte negative pe piața spaniolă ar putea avea ulterior un efect în cascadă pe piețele altor state membre, ceea ce ar putea avea repercusiuni nefaste asupra stabilității financiare a Uniunii. În plus, o publicare *ex post* a informațiilor în cauză ar avea drept consecință reducerea considerabilă a posibilității băncilor centrale naționale, precum și a BCE de a gestiona în viitor operațiunile AUL într-un mod flexibil. Astfel, cunoașterea acestor date concrete de către participanții la piață ar crea așteptarea ca aceeași abordare să fie urmată în cazurile în care acest lucru nu ar fi justificat. Aceste așteptări ar putea de asemenea să determine participanții la piață să facă supoziții nejustificate, ceea ce ar putea împiedica competența Consiliului guvernatorilor BCE de a evalua dacă o operațiune a AUL avută în vedere interferează cu obiectivele și cu misiunile Eurosistemului, întrucât ar trebui de asemenea să ia în considerare efectele eventuale ale unei publicări a parametrilor operațiunii în cauză asupra stabilității financiare și a politicii monetare în cazuri viitoare.
- 166 În ceea ce privește, pe de altă parte, garanțiile oferite, BCE a explicat că această informație constituie un indicator al stresului cu care se confruntă o instituție de credit în măsura în care astfel de garanții constituie în mod potențial garanții care nu sunt considerate eligibile în cadrul unor operațiuni convenționale de politică monetară. O eventuală publicare a acestor date ar putea descuraja instituțiile de credit să recurgă la un AUL sau să solicite acest lucru în timp util de teama că ar fi expuse pe piață. În plus, participanții la piață ar putea fi tentați să solicite mai multe garanții sau alte garanții în schimbul operațiunilor lor cu instituția în cauză sau ar putea înceta să acorde împrumuturi acestei instituții, ceea ce ar constitui o amenințare reală la adresa stabilității financiare în statul membru în cauză. Divulgarea acestei informații, chiar *ex post*, ar putea avea ca efect, în plus, reducerea posibilității băncilor centrale naționale în a lua în considerare în mod flexibil o mare varietate de garanții posibile, întrucât cunoașterea abordării pe care acestea au preconizat-o în trecut ar crea așteptări în raport cu tipul de garanții care ar putea fi acceptat în viitor. Aceasta ar reduce posibilitatea de a reacționa în mod eficient la probleme viitoare de lichiditate și ar afecta eficiența AUL ca instrument de menținere a stabilității financiare.
- 167 Trebuie să se constate că reclamanta nu prezintă argumente precise, cu atât mai puțin elemente de probă, susceptibile să repună în discuție temeinicia raționamentului BCE prezentat la punctele 165 și 166 de mai sus. Limitându-se să invoce faptul că informațiile solicitate ar fi legate numai de situația Banco Popular și nu ar privi decât o perioadă scurtă și determinată, ea nu repune în discuție raționamentul BCE potrivit căruia divulgarea informațiilor în cauză ar putea avea consecințe prejudiciabile pentru stabilitatea financiară și pentru politica monetară a Uniunii în viitor.
- 168 Având în vedere ceea ce precedă, este necesar să se constate că BCE nu a săvârșit o eroare vădită de apreciere atunci când a considerat că divulgarea informațiilor referitoare la plafonul AUL, la quantumul AUL acordat efectiv și la garanțiile oferite ar aduce atingere în mod concret și efectiv interesului public în ceea ce privește politica monetară și stabilitatea financiară a Uniunii sau a Spaniei.
- 169 Rezultă că este necesar să se respingă a doua critică și, prin urmare, al doilea motiv în totalitate.

170 Dat fiind că refuzul accesului la informațiile referitoare la plafonul AUL, la quantumul AUL acordat efectiv și la garanțiile oferite este legal întemeiat pe articolul 4 alineatul (1) litera (a) a doua și a șaptea liniuță din Decizia 2004/258, constatarea făcută la punctul 124 de mai sus, potrivit căreia a doua decizie atacată nu este motivată corespunzător cerințelor legale, întrucât prin aceasta se refuză accesul la informațiile respective în temeiul articolului 4 alineatul (1) litera (a) prima liniuță din Decizia 2004/258, în măsura în care aceste informații sunt cuprinse în scrisoarea guvernatorului Băncii Spaniei adresată, la 5 iunie 2017, președintelui BCE, intitulată „Emergency liquidity assistance”, în scrisoarea ulterioară a guvernatorului Băncii Spaniei adresată, la 5 iunie 2017, președintelui BCE, intitulată „Emergency liquidity assistance”, și în propunerea Comitetului executiv adresată Consiliului guvernatorilor BCE din 5 iunie 2017, intitulată „Emergency liquidity assistance request from Banco de España”, nu justifică anularea celei a doua decizii atacate cu privire la acest aspect.

E. Cu privire la primul motiv, întemeiat pe o încălcare a articolului 4 alineatul (1) litera (c) din Decizia 2004/258 în deciziile atacate

171 Primul motiv este formulat pe baza a trei critici întemeiate, în primul rând, pe faptul că BCE a aplicat în mod eronat o prezumție generală de confidențialitate în temeiul articolului 4 alineatul (1) litera (c) din Decizia 2004/258, în al doilea rând, pe faptul că condițiile definite în Hotărârea din 19 iunie 2018, Baumeister (C-15/16, denumită în continuare „Hotărârea Baumeister”, EU:C:2018:464), nu sunt îndeplinite și, în al treilea rând, pe faptul că derogările de la principiul confidențialității, prevăzute la articolul 53 alineatul (1) al treilea paragraf din Directiva 2013/36 și la articolul 84 alineatul (6) din Directiva 2014/59, se aplică.

172 Înainte de a examina argumentele invocate în cadrul primului motiv, trebuie amintit mai întâi că BCE a invocat aplicarea articolului 4 alineatul (1) litera (c) din Decizia 2004/258 în cele trei decizii atacate. În prima decizie atacată, BCE a invocat dispoziția menționată pentru a refuza accesul la documentul care conține o evidență a soldului zilnic (pozitiv sau negativ) al depozitelor, și anume atât retrageri, cât și depozite, și informații referitoare la capacitatea de acoperire a lichidității Banco Popular începând cu 3 aprilie 2017. În a doua decizie atacată, BCE a ocultat informațiile referitoare la starea lichidităților Banco Popular și la ratele de capital ale acesteia în scrisorile guvernatorului Băncii Spaniei și în propunerea Comitetului executiv, în special în temeiul articolului 4 alineatul (1) litera (c) din Decizia 2004/258. A treia decizie atacată invocă aplicarea, printre altele, a dispoziției menționate pentru a refuza accesul la evaluarea FOLTF și la documentele pe care Banco Popular le-a transmis BCE și Băncii Spaniei în cadrul MUS între 1 și 6 iunie 2017.

173 Trebuie precizat că a doua decizie atacată cuprinde, în plus, un refuz al accesului la alte informații, și anume plafonul AUL, quantumul AUL acordat și garanțiile oferite, care nu s-a întemeiat pe articolul 4 alineatul (1) litera (c) din Decizia 2004/258. Astfel cum s-a constatat în cadrul examinării celui de al doilea motiv, refuzul accesului la aceste informații se întemeiază în mod legal pe dispozițiile articolului 4 alineatul (1) litera (a) a doua și a șaptea liniuță din Decizia 2004/258.

1. Cu privire la prima critică, întemeiată pe faptul că BCE a aplicat în mod eronat o prezumție generală de confidențialitate în temeiul articolului 4 alineatul (1) litera (c) din Decizia 2004/258

- 174 În cadrul primei sale critici, reclamanta susține că, în cele trei decizii atacate, BCE s-a întemeiat în mod eronat pe aplicarea unei prezumții generale de confidențialitate pentru a refuza accesul la documentele solicitate. Potrivit acesteia, o astfel de prezumție, care se întemeiază pe împrejurarea că documentele solicitate ar fi protejate de o obligație de a păstra secretul profesional ce revine instituțiilor Uniunii, nu există în speță.
- 175 Deși reclamanta recunoaște că jurisprudența a admis aplicarea unor prezumții generale de confidențialitate în anumite cazuri determinate, ea arată că această jurisprudență nu poate fi transpusă în speță, întrucât obligația de a păstra secretul profesional se aplică tuturor instituțiilor în temeiul articolului 339 TFUE, astfel încât, pentru a urma logica BCE, orice document al unei instituții a Uniunii ar fi întotdeauna acoperit de o prezumție generală care se întemeiază tocmai pe obligația respectivă. Aceasta ar însemna să se golească de sens principiul transparenței și dreptul de acces la documente, astfel cum este prevăzut la articolul 41 din cartă.
- 176 BCE răspunde că, în speță, se aplică o prezumție generală de confidențialitate. Ea se referă, în această privință, la jurisprudența Curții și a Tribunalului, care a recunoscut deja existența unor astfel de prezumții în domeniul ajutoarelor de stat, al concentrărilor și al înțelegerilor. Potrivit BCE, logica ce stă la baza acestei jurisprudențe, și anume necesitatea de a asigura buna funcționare a procedurilor în domeniile menționate și de a garanta că obiectivele acestora nu sunt compromise, evitând ca dreptul de acces să fie utilizat pentru eludarea normelor specifice care prevăd un acces limitat la dosar, se aplică și domeniului supravegherii prudențiale.
- 177 BCE susține că, spre deosebire de procedurile din domeniul dreptului concurenței, care au un început și care se încheie printr-o decizie, supravegherea prudențială bancară pe care o efectuează este continuă. Astfel, diferitele riscuri pe care le prezintă instituțiile de credit supuse supravegherii prudențiale ar fi evaluate constant, pe baza informațiilor furnizate în mod regulat de acestea. În plus, în timp ce prezumțiile generale de confidențialitate admise în alte domenii ar proteja în esență integritatea procedurilor administrative speciale, obligațiile de confidențialitate care revin BCE ar urmări să protejeze în plus funcționarea mecanismului de supraveghere prudențială bancară în ansamblul său și, prin urmare, stabilitatea piețelor financiare.
- 178 Ținând seama de aceste considerații, BCE apreciază că articolul 4 alineatul (1) litera (c) din Decizia 2004/258 trebuie interpretat în sensul că această dispoziție oferă dosarelor sale de supraveghere prudențială o protecție cel puțin echivalentă cu cea pe care Curtea a recunoscut-o în materie de control al concentrărilor.
- 179 În acest context, BCE contestă argumentul reclamantei potrivit căruia orice document al unei instituții a Uniunii este acoperit întotdeauna de o obligație de a păstra secretul profesional ca urmare a faptului că articolul 339 TFUE este aplicabil tuturor instituțiilor Uniunii. În opinia sa, obligația de a păstra secretul profesional care îi revine în exercitarea atribuțiilor sale de supraveghere prudențială reflectă natura specială a activităților sale de supraveghere. În plus, obligația respectivă ar fi clar delimitată și specifică în ceea ce privește domeniul de aplicare personal. Prin urmare, acesta s-ar distinge de obligația generală de păstrare a secretului profesional consacrată la articolul 339 TFUE. Pe de altă parte, obligațiile privind secretul profesional impuse prin articolul 339 TFUE și prin articolul 37 din Statutul SEBC și al BCE nu ar exclude orice divulgare, ci numai divulgarea nejustificată a unor informații confidențiale.

- 180 Trebuie să se constate de la bun început că prima critică se întemeiază în parte pe o interpretare eronată a deciziilor atacate. Astfel, deși reclamanta afirmă că „deciziile” atacate încalcă articolul 4 alineatul (1) litera (c) din Decizia 2004/258, pentru motivul că, în aceste decizii, BCE și-ar fi întemeiat refuzul accesului la documentele solicitate pe aplicarea unei prezumții generale de confidențialitate, în realitate numai prima și a treia decizie atacată se întemeiază pe o asemenea prezumție, fapt confirmat de BCE în ședință.
- 181 În ceea ce privește a doua decizie atacată, astfel cum s-a amintit la punctul 172 de mai sus, aceasta se întemeiază pe articolul 4 alineatul (1) litera (c) din Decizia 2004/258 pentru a refuza accesul la informațiile referitoare la situația lichidității Banco Popolar și la ratele sale de capital. Or, astfel cum BCE a explicat în ședință, în loc să aplice o prezumție generală pentru a refuza accesul la informațiile menționate, a efectuat o examinare concretă și individuală a celor patru documente la care a acordat acces parțial pentru a stabili dacă informațiile menționate erau protejate de excepția prevăzută la articolul 4 alineatul (1) litera (c) din Decizia 2004/258. Această abordare este conformă cu jurisprudența potrivit căreia recurgerea la o prezumție generală de confidențialitate nu constituie decât o simplă posibilitate pentru instituția, organul, oficiul sau agenția Uniunii în cauză, care are în continuare posibilitatea să efectueze o examinare concretă și individuală a documentelor în cauză (Hotărârea din 22 ianuarie 2020, PTC Therapeutics International/EMA, C-175/18 P, EU:C:2020:23, punctul 61).
- 182 În continuare, trebuie amintit că jurisprudența care a consacrat existența unor prezumții generale de confidențialitate este întemeiată pe faptul că excepțiile de la dreptul de acces la documente prevăzute la articolul 4 din Regulamentul nr. 1049/2001 nu pot fi interpretate, atunci când documentele vizate de o cerere de acces țin de un domeniu specific al dreptului Uniunii, fără a ține seama de normele specifice care reglementează accesul la aceste documente. Aceste prezumții generale permit astfel să se asigure o aplicare coerentă a unor regimuri juridice care urmăresc obiective diferite și care nu prevăd în mod expres supremația unuia asupra celuilalt [a se vedea Hotărârea din 19 septembrie 2018, Chambre de commerce et d’industrie métropolitaine Bretagne-Ouest (port de Brest)/Comisia, T-39/17, nepublicată, EU:T:2018:560, punctul 55 și jurisprudența citată].
- 183 Aplicarea prezumțiilor generale este dictată în principal de necesitatea imperativă de a se asigura funcționarea corectă a procedurilor în discuție și de a se garanta că obiectivele acestora nu sunt compromise. Astfel, recunoașterea unei prezumții generale se poate întemeia pe incompatibilitatea accesului la documentele din cadrul anumitor proceduri cu buna desfășurare a acestora și pe riscul de a se aduce atingere acestora, fiind de la sine înțeles că prezumțiile generale permit menținerea integrității desfășurării procedurii, limitând ingerința părților terțe (a se vedea Hotărârea din 28 mai 2020, Campbell/Comisia, T-701/18, EU:T:2020:224, punctul 50 și jurisprudența citată).
- 184 Întrucât prezumțiile generale constituie astfel o excepție de la obligația instituției vizate a Uniunii de a efectua o analiză concretă și individuală a fiecărui document vizat de o cerere de acces, precum și, mai general, de la principiul accesului cât mai larg posibil al publicului la documentele deținute de instituțiile Uniunii, acestea trebuie să facă obiectul unei interpretări și aplicări stricte (a se vedea Hotărârea din 4 septembrie 2018, ClientEarth/Comisia, C-57/16 P, EU:C:2018:660, punctul 80 și jurisprudența citată, și Hotărârea din 28 mai 2020, Campbell/Comisia, T-701/18, EU:T:2020:224, punctul 39).

- 185 În lumina acestor elemente trebuie să se examineze dacă BCE a aplicat în mod întemeiat o prezumție generală de confidențialitate fondată pe articolul 4 alineatul (1) litera (c) din Decizia 2004/258.
- 186 În această privință, *primo*, trebuie arătat că articolul 4 alineatul (1) litera (c) din Decizia 2004/258 prevede că BCE trebuie să refuze accesul la un document în cazul în care divulgarea conținutului ar aduce atingere protecției confidențialității informațiilor protejate ca atare „în temeiul dreptului Uniunii”.
- 187 Trebuie să se constate, având în vedere modul de redactare a articolului 4 alineatul (1) litera (c) din Decizia 2004/258, că o prezumție generală de confidențialitate întemeiată pe această dispoziție nu ar avea domeniu de aplicare delimitat în mod clar și precis.
- 188 Astfel, în ceea ce privește caracterul confidențial al informațiilor care merită să fie protejate ca atare, articolul 4 alineatul (1) litera (c) din Decizia 2004/258, referindu-se la dreptul Uniunii, nu are un conținut precis și depinde, în vederea aplicării sale, de trimiterea la alte norme ale dreptului Uniunii aplicabile contextului în care au fost întocmite documentele la care s-a solicitat accesul.
- 189 Articolul 4 alineatul (1) litera (c) din Decizia 2004/258 stabilește astfel o legătură între regimul de acces public la documentele BCE și regimurile privind secretul profesional la care sunt supuși BCE și personalul său în temeiul dreptului Uniunii, urmărind astfel să asigure respectarea de către BCE a obligațiilor sale privind secretul profesional și în contextul cererilor de acces la documentele sale.
- 190 Or, a recunoaște o prezumție generală de confidențialitate întemeiată pe o dispoziție al cărei domeniu de aplicare nu este clar delimitat nu respectă cerințele securității juridice, care fac parte dintre principiile generale ale dreptului Uniunii și care impun ca normele de drept să fie clare, precise și previzibile în privința efectelor lor, astfel încât persoanele interesate să se poată orienta în situații și în raporturi juridice care sunt guvernate de ordinea juridică a Uniunii [Hotărârea din 30 aprilie 2019, Italia/Consiliul (Cota de pescuit pentru peștele-spadă mediteraneean), C-611/17, EU:C:2019:332, punctul 111, Hotărârea din 25 noiembrie 2020, ACRE/Parlamentul, T-107/19, nepublicată, EU:T:2020:560, punctul 66, și Hotărârea din 9 decembrie 2020, Adraces/Comisia, T-714/18, nepublicată, EU:T:2020:591, punctul 37]. Respectarea cerințelor care decurg din acest principiu este cu atât mai importantă în cazul în care normele de drept în cauză pot avea consecințe defavorabile pentru persoanele fizice și pentru întreprinderi [a se vedea în acest sens Hotărârea din 30 aprilie 2019, Italia/Consiliul (Cota de pescuit a peștelui-spadă mediteraneean), C-611/17, EU:C:2019:332, punctul 111, și Hotărârea din 26 martie 2020, Hungeod și alții, C-496/18 și C-497/18, EU:C:2020:240, punctul 93 și jurisprudența citată]. În special, principiul menționat impune ca o reglementare a Uniunii să permită persoanelor interesate să cunoască cu exactitate întinderea obligațiilor pe care le instituie în sarcina lor și ca acestea să aibă posibilitatea să își cunoască în mod neechivoc drepturile și obligațiile și să acționeze în consecință (Hotărârea din 10 martie 2009, Heinrich, C-345/06, EU:C:2009:140, punctul 44).
- 191 În plus, a admite existența unei prezumții generale de confidențialitate întemeiate pe o dispoziție al cărei domeniu de aplicare nu este clar delimitat ar fi contrar jurisprudenței expuse la punctul 184 de mai sus, potrivit căreia, întrucât prezumțiile constituie o excepție de la principiul accesului cel mai larg, ele trebuie să facă obiectul unei interpretări stricte.

- 192 *Secundo*, recunoașterea unei prezumții generale de confidențialitate întemeiate pe articolul 4 alineatul (1) litera (c) din Decizia 2004/258 nu poate fi conciliată cu abordarea preconizată de Curte în Hotărârea Baumeister.
- 193 În această hotărâre, pronunțată după adoptarea deciziilor care fac obiectul prezentului litigiu, Curtea a interpretat noțiunea de informații confidențiale cuprinsă în articolul 54 din Directiva 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind piețele instrumentelor financiare, de modificare a Directivelor 85/611/CEE și 93/6/CEE ale Consiliului și a Directivei 2000/12/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 93/22/CEE a Consiliului (JO 2004, L 145, p. 1, Ediție specială, 06/vol. 8, p. 247). În această privință, este necesar să se arate că articolul 54 din Directiva 2004/39 impune un principiu general de interdicere a divulgării informațiilor confidențiale deținute de autoritățile competente și enunță în mod exhaustiv cazurile specifice în care această interdicție generală nu împiedică, în mod excepțional, transmiterea sau utilizarea lor (Hotărârea Baumeister, punctul 38).
- 194 La punctul 46 din Hotărârea Baumeister, Curtea a statuat că informațiile referitoare la întreprinderea supravegheată, pe care aceasta le-a comunicat autorității competente, precum și declarațiile acestei autorități din dosarul său de supraveghere, inclusiv corespondența acesteia cu alte organisme, nu constituie, toate, în mod necondiționat, informații confidențiale care intră sub incidența obligației de păstrare a secretului profesional prevăzute la articolul 54 din Directiva 2004/39. În schimb, potrivit Curții, această calificare se aplică informațiilor deținute de autoritățile competente care, pe de o parte, nu au caracter public și care, pe de altă parte, prin divulgare ar risca să aducă atingere intereselor persoanei fizice sau juridice care le-a furnizat sau ale terților ori bunei funcționări a sistemului de control al activității întreprinderilor de investiții.
- 195 Părțile nu contestă că trebuie transpusă interpretarea articolului 54 din Directiva 2004/39 dată de Curte în Hotărârea Baumeister la prezenta cauză, dat fiind că dispoziția menționată este redactată în mod foarte similar cu dispozițiile pe care BCE le-a invocat în speță ca reprezentând „dreptul Uniunii” în temeiul articolului 4 alineatul (1) litera (c) din Decizia 2004/258, și anume articolul 53 alineatul (1) al doilea paragraf din Directiva 2013/36 și articolul 84 alineatul (3) din Directiva 2014/59. Astfel, atât articolul 54 din Directiva 2004/39, cât și articolul 53 alineatul (1) al doilea paragraf din Directiva 2013/36 și articolul 84 alineatul (3) din Directiva 2014/59 impun autorităților competente o interdicție de a divulga „informațiile confidențiale” pe care le dețin, cu excepția unei forme rezumate sau agregate care să împiedice orice identificare a entităților în cauză.
- 196 Astfel, aplicarea articolului 53 alineatul (1) al doilea paragraf din Directiva 2013/36 și a articolului 84 alineatul (3) din Directiva 2014/59 presupune ca BCE să verifice dacă cele două condiții enunțate în Hotărârea Baumeister sunt îndeplinite cu privire la fiecare dintre informațiile la care se solicită accesul. Dacă aceste condiții sunt efectiv îndeplinite, BCE trebuie să refuze accesul la informațiile în cauză. Dispozițiile vizate nu lasă nicio marjă de apreciere în această privință, astfel cum a confirmat Curtea la punctul 43 din Hotărârea Baumeister. Acest exercițiu impune în mod necesar o apreciere concretă și individuală a fiecărei informații în cauză care nu poate fi eludată prin aplicarea unei prezumții generale de confidențialitate.
- 197 *Tertio*, trebuie amintit că excepția prevăzută la articolul 4 alineatul (1) litera (c) din Decizia 2004/258 constituie o excepție numită „absolută”. Spre deosebire de excepțiile a căror aplicare presupune o evaluare comparativă a intereselor în cauză, aplicarea unei excepții absolute este obligatorie din moment ce divulgarea către public a documentului vizat este de natură să aducă atingere intereselor pe care le protejează dispoziția menționată.

- 198 Potrivit unei jurisprudențe consacrate, aplicarea unei prezumții generale nu exclude posibilitatea de a demonstra că un anumit document, a cărui divulgare este solicitată, nu face obiectul acestei prezumții sau că există un interes public superior care justifică divulgarea documentului vizat în temeiul articolului 4 alineatul (2) ultima teză din Regulamentul nr. 1049/2001 (Hotărârea din 29 iunie 2010, Comisia/Technische Glaswerke Ilmenau, C-139/07 P, EU:C:2010:376, punctul 62; a se vedea de asemenea Hotărârea din 11 mai 2017, Suedia/Comisia, C-562/14 P, EU:C:2017:356, punctul 46 și jurisprudența citată, și Hotărârea din 28 mai 2020, Campbell/Comisia, T-701/18, EU:T:2020:224, punctul 37 și jurisprudența citată).
- 199 Or, faptul că o prezumție generală poate, potrivit jurisprudenței citate la punctul 198 de mai sus, să fie răsturnată prin demonstrarea unui interes public superior este în contradicție cu faptul că excepția prevăzută la articolul 4 alineatul (1) litera (c) din Decizia 2004/258 este o excepție așa-numită „absolută” și nu prevede, așadar, o evaluare comparativă cu un astfel de interes superior.
- 200 De asemenea, trebuie amintit că, astfel cum s-a arătat la punctul 181 de mai sus, recurgerea la o prezumție generală de confidențialitate nu constituie decât o simplă posibilitate pentru instituția, organul, oficiul sau agenția Uniunii în cauză, care are în continuare posibilitatea să efectueze o examinare concretă și individuală a documentelor în cauză (Hotărârea din 22 ianuarie 2020, PTC Therapeutics International/EMA, C-175/18 P, EU:C:2020:23, punctul 61).
- 201 În speță, astfel cum susține BCE la punctul 94 din memoriul în apărare și ținând seama de constatările efectuate la punctele 228, 271 și 302 de mai jos, indiferent dacă o prezumție generală este sau nu aplicată informațiilor la care accesul a fost refuzat în prima și în a treia decizie atacată, aceste informații constituie, în orice caz, „informații confidențiale” care sunt acoperite de aplicarea articolului 4 alineatul (1) litera (c) din Decizia 2004/258.
- 202 Rezultă că, oricare ar fi rezultatul examinării primei critici din cadrul primului motiv, acesta nu poate repune în discuție legalitatea primei și a celei de a treia decizii atacate, întrucât, având în vedere respingerea celei de a doua și a celei de a treia critici ale primului motiv, informațiile în cauză sunt totuși acoperite de excepția prevăzută la articolul 4 alineatul (1) litera (c) din Decizia 2004/258.
- 203 Prin urmare, chiar presupunând că BCE a intenționat să aplice, în prima și în a treia decizie atacată, din eroare, o prezumție generală de confidențialitate, prima critică din cadrul primului motiv trebuie respinsă ca inoperantă.

2. Cu privire la a doua critică, întemeiată pe faptul că informațiile solicitate nu sunt informații confidențiale

- 204 În cadrul celei de a doua critici, pe de o parte, reclamanta reproșează BCE că a refuzat accesul la informații care aparțineau sferei publice. Pe de altă parte, reclamanta arată că BCE nu ar fi precizat corespunzător cerințelor legale prejudiciul pe care accesul la documentele solicitate l-ar putea cauza atât intereselor comerciale ale Banco Popular și ale Banco Santander, cât și bunei funcționări a sistemului de supraveghere prudencială.
- 205 Aceste argumente ridică în esență problema dacă documentele solicitate conțin informații confidențiale în sensul articolului 53 alineatul (1) al doilea paragraf din Directiva 2013/36 și al articolului 84 alineatul (3) din Directiva 2014/59.

206 Prin urmare, trebuie să se examineze dacă documentele solicitate conțin informații confidențiale, și anume informații care, pe de o parte, nu au caracter public și care, pe de altă parte, prin divulgare, ar risca să aducă atingere intereselor persoanei fizice sau juridice care le-a furnizat sau ale terților ori buneii funcționări a sistemului de supraveghere prudențială (a se vedea prin analogie Hotărârea Baumeister, punctul 46). Aceste două condiții vor fi examinate succesiv.

a) Cu privire la caracterul public al informațiilor solicitate

207 În cererea introductivă, reclamanta susține că piața a luat deja cunoștință de cea mai mare parte a informațiilor referitoare la rezoluția Banco Popular sub o formă rezumată sau indirectă în măsura în care, pe de o parte, au apărut informații în presă și, pe de altă parte, băncile cotate sunt supuse unor numeroase obligații de transparență. Astfel, reclamanta apreciază că piața avea deja cunoștință de faptul că Banco Popular se confruntase cu probleme de lichiditate care au condus la rezoluția sa. Potrivit reclamantei, explicitarea detaliilor rezoluției nu ar modifica percepția pe care o are piața cu privire la cele întâmplate.

208 În observațiile sale vizând intervențiile Comisiei și ale Banco Santander, reclamanta face trimitere la numeroase articole de presă și prezintă mai multe asemenea articole, referitoare la cererea de AUL a Banco Popular și la starea lichidităților sale, care ar dovedi că aceste date sunt publice.

209 În aceleași observații, reclamanta arată în esență că Banco Santander însăși nu consideră informațiile solicitate ca fiind confidențiale. În această privință, reclamanta arată că Banco Popular a publicat anumite date referitoare la ratele sale pe termen scurt în rapoartele sale anuale și trimestriale și că a publicat de asemenea raportul împrumuturi/depozite, care constituie unul dintre indicatorii lichidității sale. În plus, Asociación Española de Banca (Asociația Spaniolă a Băncilor, denumită în continuare „AEB”) ar fi publicat lunar bilanțul financiar al fiecărei bănci în care ar figura nivelul depozitelor și nivelul împrumuturilor. Aceste date ar permite calcularea raportului împrumuturi/depozite. Potrivit reclamantei, Banco Santander nu explică motivul pentru care aceste date pot fi publice, în timp ce alți indicatori de lichiditate la care a solicitat accesul ar trebui să rămână confidențiali.

210 Potrivit BCE, aceste afirmații sunt inadmisibile sau, cel puțin, nefondate. BCE contestă că informațiile la care a refuzat accesul în temeiul articolului 4 alineatul (1) litera (c) din Decizia 2004/258 aparțineau sferei publice la momentul adoptării deciziilor atacate. În plus, aceasta arată că reclamanta nu a reușit să identifice informațiile la care se referă susținerile sale.

211 Ca răspuns la afirmațiile BCE, reclamanta și-a precizat argumentele și a furnizat mai multe documente în susținerea acestora. Astfel, *primo*, în ceea ce privește documentele vizate de cea de a treia decizie atacată, reclamanta se referă la o anexă care conține articole de presă în care se menționează existența și conținutul scrisorii pe care Banco Popular a transmis-o BCE la 6 iunie 2017. *Secundo*, în ceea ce privește documentele „referitoare la lichiditatea Banco Popular”, care fac obiectul primei decizii atacate, reclamanta arată că aceste informații au fost publicate fie în rapoartele anuale și trimestriale ale Banco Popular, fie în cadrul AEB, căreia îi aparține Banco Popular, în vederea publicării lor. În această privință, reclamanta se referă la documentele pe care le-a anexat la observațiile sale cu privire la memoriul în intervenție al Comisiei. *Tertio*, în ceea ce privește datele referitoare la acordarea AUL, care fac obiectul celei de a doua decizii atacate, reclamanta se referă la anexele pe care le-a prezentat împreună cu observațiile sale cu privire la memoriile în intervenție ale Comisiei și ale Banco Santander și a anexat alte articole de presă care, în opinia sa, confirmă caracterul public al acestor date.

- 212 În primul rând, trebuie arătat că BCE nu a invocat excepția prevăzută la articolul 4 alineatul (1) litera (c) din Decizia 2004/258 pentru a-și întemeia refuzul accesului la informațiile referitoare la plafonul AUL, la cuantumul AUL acordat efectiv și la garanțiile oferite (a se vedea în acest sens punctul 89 de mai sus). În măsura în care afirmațiile reclamantei din cadrul prezentei critici vizează aceste informații, ele trebuie înlăturate ca inoperante.
- 213 În al doilea rând, trebuie amintit că, potrivit unei jurisprudențe consacrate, în conformitate cu articolul 21 din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene și cu articolul 76 litera (d) din Regulamentul de procedură, cererea de sesizare a instanței trebuie să cuprindă o expunere sumară a motivelor invocate. Această expunere trebuie să fie suficient de clară și de precisă, pentru a permite părâtului să își pregătească apărarea, iar Tribunalului să se pronunțe asupra acțiunii, dacă este cazul, fără să aibă nevoie de alte informații. Cererea introductivă trebuie, prin urmare, să clarifice în ce constă motivul pe care se întemeiază acțiunea, astfel încât simpla enunțare abstractă a acestuia nu îndeplinește cerințele prevăzute de Regulamentul de procedură. Cerințe similare se impun atunci când o critică este invocată în susținerea unui motiv [a se vedea în acest sens Hotărârea din 7 iunie 2018, Winkler/Comisia, T-369/17, nepublicată, EU:T:2018:334, punctul 53 și jurisprudența citată, și Hotărârea din 13 mai 2020, Peek & Cloppenburg/EUIPO – Peek & Cloppenburg (Peek & Cloppenburg), T-446/18, nepublicată, EU:T:2020:187, punctul 29].
- 214 Deși este adevărat că textul cererii introductive poate fi susținut și completat, cu privire la aspecte specifice, prin trimiteri la anumite pasaje din înscrisurile anexate, o trimitere globală la alte înscrisuri, chiar anexate la cererea introductivă, nu poate suplini absența elementelor esențiale ale argumentării în drept, care, în temeiul dispozițiilor amintite mai sus, trebuie să figureze în cererea introductivă (a se vedea în acest sens Hotărârea din 11 septembrie 2014, MasterCard și alții/Comisia, C-382/12 P, EU:C:2014:2201, punctul 40 și jurisprudența citată).
- 215 Astfel, nu este de competența Tribunalului să cerceteze și să identifice în anexe motivele și argumentele pe care le-ar putea considera drept temei al acțiunii, anexele având o funcție pur probatorie și de instrument (a se vedea Hotărârea din 17 septembrie 2007, Microsoft/Comisia, T-201/04, EU:T:2007:289, punctul 94 și jurisprudența citată, și Hotărârea din 24 februarie 2021, Universităt Koblenz-Landau/EACEA, T-606/18, nepublicată, EU:T:2021:105, punctul 61).
- 216 Trebuie să se constate, având în vedere această jurisprudență, că afirmațiile reclamantei nu pot fi suficiente pentru a repune în discuție în mod valabil afirmația BCE potrivit căreia informațiile solicitate nu țineau de sfera publică la momentul adoptării deciziilor atacate. În fapt, reclamanta nu a prezentat niciun element concret de natură să susțină afirmațiile sale, așa încât Tribunalul nu este în măsură să verifice exactitatea acestora. Astfel, reclamanta omite să precizeze, în cuprinsul înscrisurilor sale, informațiile exacte pe care le consideră publice și se limitează să facă o trimitere globală la aproximativ zece anexe care reprezintă în total mai mult de 1 000 de pagini. Reclamanta nu indică pasajele precise din anexe care ar permite să se stabilească faptul că vreuna dintre informațiile solicitate era publică la momentul adoptării deciziilor atacate.
- 217 În al treilea rând, trebuie arătat, astfel cum susține în mod întemeiat BCE, că aceasta nu poate fi obligată să supravegheze inițiativele de publicare a întreprinderilor de către instituțiile de credit interesate, de autoritățile naționale competente sau de presă.
- 218 Astfel, la punctul 56 din Hotărârea din 19 decembrie 2019, BCE/Espírito Santo Financial (Portugalia) (C-442/18 P, EU:C:2019:1117), Curtea a arătat în esență că confidențialitatea anumitor informații poate fi invocată în măsura în care aceste informații nu au fost făcute publice de BCE și că împrejurarea că informații aproximative au fost publicate de terți nu este, ca

atare, de natură să oblige BCE să comunice aceste informații. Prin urmare, chiar dacă articolele de presă menționate de reclamantă conțineau informații care se apropiau în mod semnificativ de informațiile cuprinse în documentele solicitate, această împrejurare nu ar determina o obligație a BCE de a acorda acces la documentele respective.

- 219 În plus, divulgarea neautorizată a unui document nu poate avea drept consecință să facă accesibil publicului un document care intră sub incidența uneia dintre excepțiile prevăzute la articolul 4 din Decizia 2004/258 (a se vedea prin analogie Hotărârea din 25 octombrie 2013, Beninca/Comisia, T-561/12, nepublicată, EU:T:2013:558, punctul 55).
- 220 În al patrulea rând, o lectură a documentelor solicitate permite să se concluzioneze că informațiile cuprinse în acestea nu sunt cunoscute decât de un număr restrâns de persoane și, prin urmare, nu au caracter public (a se vedea în acest sens Hotărârea din 30 mai 2006, Bank Austria Creditanstalt/Comisia, T-198/03, EU:T:2006:136, punctul 71).
- 221 Astfel, în ceea ce privește, *primo*, evaluarea FOLTF, lectura versiunii sale integrale permite să se constate că extrasele la care s-a refuzat accesul conțin în esență informații financiare referitoare la situația de capital și de lichiditate a Banco Popular în săptămânile care precedă redactarea evaluării FOLTF. După cum a confirmat BCE în ședință, este vorba despre date care nu sunt publicate în mod regulat sau obișnuit de instituția de credit în cauză și nici de banca centrală națională sau de BCE, ci mai degrabă informații care au fost căutate în mod specific pentru a aprecia dacă instituția de credit aflată sub supraveghere continuă să îndeplinească condițiile de autorizare prevăzute de Directiva 2013/36.
- 222 În ceea ce privește, *secundo*, scrisoarea pe care Banco Popular a transmis-o BCE la 6 iunie 2017, trebuie să se constate că reclamanta afirmă că, deși existența acestei scrisori, precum și conținutul său sunt menționate în articolele de presă pe care le-a prezentat, aceste mențiuni sunt foarte generice și nu prezintă date cuprinse în scrisoarea menționată.
- 223 În ceea ce privește, *tertio*, documentul care face obiectul primei decizii atacate, și anume rezumatul soldurilor zilnice ale depozitelor Banco Popular începând cu 3 aprilie 2017, este necesar să se constate că BCE explică în decizia menționată că acest document conține informații care nu îi sunt comunicate în mod obișnuit, dar că, în mod excepțional, a început să colecteze aceste informații la 3 aprilie 2017. BCE adaugă că acest document a fost pregătit în contextul supravegherii prudențiale a Banco Popular în vederea pregătirii evaluării FOLTF.
- 224 Nimic din argumentația reclamantei nu permite să se concluzioneze că aceste informații colectate cu titlu excepțional de BCE erau publice la momentul adoptării primei decizii atacate. Reclamanta se limitează să afirme că Banco Popular și AEB au publicat anumite date care permit calcularea „indicatorilor lichidității Banco Popular”. Or, aceasta arată că se întreabă de ce „alți indicatori la care [ea] solicită accesul sunt confidențiali”. Departe de a prezenta un început de probă că informațiile la care dorește să aibă acces ar fi publice, reclamanta confirmă, așadar, mai degrabă că aceste informații nu se află în domeniul public.
- 225 În ceea ce privește, *quarto*, informațiile la care BCE, în a doua decizie atacată, a refuzat accesul în temeiul articolului 4 alineatul (1) litera (c) din Decizia 2004/258, și anume informațiile referitoare la starea lichidităților și la ratele de capital ale Banco Popular, trebuie să se constate că cele trei documente în care figurează aceste informații sunt destinate uzului intern în deliberările din cadrul Consiliului guvernatorilor BCE. Prin urmare, aceste trei documente sunt, prin natura lor, destinate să fie cunoscute numai de un număr restrâns de persoane.

- 226 *Quinto*, reclamanta nu se poate întemeia nici pe afirmația potrivit căreia Banco Santander a recunoscut ea însăși că informațiile solicitate nu erau confidențiale, dat fiind că, în contactele sale cu instituțiile, Banco Santander s-a opus numai divulgării anumitor informații specifice susceptibile să aducă atingere intereselor sale comerciale, și anume datele referitoare la clienții săi, consecințele schemei de rezoluție pentru contractele de întreprindere comună, precum și detaliile și evaluarea politicii de contabilizare a riscurilor juridice referitoare la Banco Popular din 6 iunie 2017.
- 227 Astfel, după cum a confirmat Banco Santander în ședință, contactele la care aceasta a făcut referire s-au derulat în cadrul procedurilor de acces la documente în fața SRB și nu priveau informațiile deținute și utilizate de BCE. În plus, contrar celor afirmate de reclamantă, Banco Santander arată în mod explicit, în memoriul său în intervenție, că ea consideră că informațiile solicitate în speță erau confidențiale la momentul adoptării deciziilor atacate.
- 228 Ținând seama de cele ce precedă, este necesar să se concluzioneze că niciun element din dosar nu permite să se concluzioneze că informațiile la care s-a refuzat accesul în temeiul articolului 4 alineatul (1) litera (c) din Decizia 2004/258 făceau parte din domeniul public la momentul adoptării deciziilor atacate.

b) Cu privire la riscul de a aduce atingere intereselor persoanei fizice sau juridice care a furnizat informațiile solicitate sau ale terților ori bunei funcționări a sistemului de supraveghere prudențială și de rezoluție

- 229 A doua condiție stabilită de Curte în Hotărârea Baumeister pentru a recunoaște caracterul confidențial al anumitor informații impune să se examineze dacă divulgarea lor riscă să aducă atingere intereselor persoanei fizice sau juridice care le-a furnizat sau ale terților sau chiar bunei funcționări a sistemului de supraveghere prudențială și de rezoluție (Hotărârea Baumeister, punctul 46). Argumentele prezentate de reclamantă și referitoare la această condiție se împart în două aspecte.

1) Cu privire la primul aspect, întemeiat pe faptul că divulgarea documentelor solicitate nu aduce atingere intereselor persoanei care a furnizat informațiile cuprinse în acestea sau ale unor terți

- 230 În primul rând, reclamanta susține că, din cauza naturii informațiilor solicitate, divulgarea lor nu ar putea afecta în mod considerabil interesele comerciale ale Banco Popular și nici pe cele ale Banco Santander.
- 231 În această privință, reclamanta constată, mai întâi, că informațiile în cauză țin de trecut. Or, potrivit unui raport economic anexat la cererea introductivă, numai datele actuale și viitoare ar fi importante pentru piață și pentru instituțiile de pe piețele financiare. Ținând seama de particularitățile sectorului financiar, în care informațiile se transferă rapid și în care operatorii obțin rapid concluzii din ceea ce consideră că sunt informații relevante, informațiile ar deveni repede caduce și, prin urmare, inutile pentru piață. Reclamanta consideră că tocmai aceasta este situația informațiilor privind garanțiile oferite, situația lichidităților și raporturile de capital ale Banco Popular și dificultatea sa previzibilă sau dovedită. Chiar dacă aceste informații ar fi în mod normal sensibile pe plan comercial, reclamanta susține că ele nu ar mai fi relevante pentru piața financiară sau pentru concurenți, întrucât sunt anterioare rezoluției Banco Popular și nu mai reflectă, așadar, situația sa actuală. Toate informațiile anterioare rezoluției ar fi devenit, așadar, istorice și nu ar putea fi considerate confidențiale.

- 232 Reclamanta arată de asemenea că jurisprudența urmează o abordare cazuistică pentru aprecierea caracterului istoric al informațiilor. Deși Hotărârea Baumeister a stabilit o prezumție reversibilă a caracterului istoric al anumitor informații care au mai mult de cinci ani, nu s-ar putea deduce din această hotărâre că informațiile cu o vechime mai mică de cinci ani nu pot fi în niciun caz calificate drept informații istorice.
- 233 De la bun început, trebuie amintit că, potrivit unei jurisprudențe constante, în cadrul unei acțiuni în anulare introduse în temeiul articolului 263 TFUE, legalitatea unui act al Uniunii trebuie apreciată în funcție de elementele de fapt și de drept existente la data la adoptării actului (a se vedea Hotărârea din 28 ianuarie 2021, Qualcomm și Qualcomm Europe/Comisia, C-466/19 P, EU:C:2021:76, punctul 82 și jurisprudența citată, și Hotărârea din 4 iunie 2015, Versorgungswerk der Zahnärztekammer Schleswig-Holstein/BCE, T-376/13, EU:T:2015:361, punctul 84 și jurisprudența citată; a se vedea de asemenea în acest sens Hotărârea Baumeister, punctul 50). Astfel cum arată în mod întemeiat Banco Santander, data pe care Tribunalul trebuie să o ia în considerare pentru aprecierea legalității refuzului accesului la informațiile solicitate de BCE este, așadar, data adoptării deciziilor atacate, și anume 7 noiembrie 2017.
- 234 Prin urmare, afirmația reclamantei potrivit căreia informațiile solicitate nu ar mai fi relevante pentru piața financiară sau pentru concurenți, întrucât sunt anterioare rezoluției Banco Popular și nu mai reflectă, așadar, situația sa actuală, nu poate fi admisă.
- 235 În continuare, trebuie să se constate că, la punctul 54 din Hotărârea Baumeister, Curtea a arătat că, atunci când informațiile care au putut constitui secrete de afaceri la o anumită perioadă datează de cinci ani sau mai mult, acestea sunt considerate, în principiu, ca urmare a trecerii timpului, ca fiind istorice și că și-au pierdut, ca urmare a acestui fapt, caracterul secret, cu excepția cazului în care, în mod excepțional, partea care se prevează de acest caracter nu demonstrează că, în pofida vechimii lor, aceste informații constituie încă elemente esențiale ale poziției sale comerciale sau ale celei a terților interesați.
- 236 În această privință, Banco Santander arată, fără a fi contrazisă de celelalte părți, că informațiile solicitate se referă în principal la perioada imediat anterioară rezoluției și, în anumite cazuri, la începutul anului 2017.
- 237 În consecință, la momentul adoptării deciziilor atacate, informațiile solicitate aveau cel mult câteva luni și, ținând seama de criteriile menționate la punctele 233 și 235 de mai sus, nu puteau fi considerate, așadar, informații istorice.
- 238 Această constatare nu poate fi repusă în discuție de argumentul reclamantei potrivit căruia nimic nu lasă să se înțeleagă, în Hotărârea Baumeister, că informații care au mai puțin de cinci ani de vechime nu pot fi în niciun caz calificate drept informații istorice și s-ar impune o abordare de la caz la caz. În special, într-un caz precum cel din speță, în care informațiile solicitate privesc poziția comercială a unei instituții de credit care a fost supusă unei scheme de rezoluție, reclamanta sugerează că aceste informații au devenit în mod automat istorice după adoptarea instrumentului de rezoluție.
- 239 Or, nu se poate admite că adoptarea unei scheme de rezoluție generează o nouă prezumție potrivit căreia informațiile referitoare la poziția comercială a instituției de credit supuse schemei de rezoluție devin în mod automat istorice. O asemenea abordare ar exclude, în principiu, aplicarea

- excepției prevăzute la articolul 4 alineatul (1) litera (c) din Decizia 2004/258 coroborat cu articolul 53 alineatul (1) al doilea paragraf din Directiva 2013/36 și cu articolul 84 alineatul (3) din Directiva 2014/59.
- 240 Astfel cum arată cu just titlu BCE, Comisia și Banco Santander, Banco Popular a rămas în activitate ca parte a grupului Banco Santander după 7 iunie 2017 și până la 28 aprilie 2018, dată la care aceasta a făcut obiectul unei fuziuni prin absorbție cu Banco Santander.
- 241 În fapt, unul dintre motivele pentru care SRB a decis să adopte o schemă de rezoluție cu privire la Banco Popular era să asigure continuitatea funcțiilor sale critice, în conformitate cu articolul 14 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul nr. 806/2014. Astfel, vânzarea către Banco Santander a permis Banco Popular să continue să funcționeze în condiții normale de piață în calitate de membră a grupului Santander.
- 242 Rezultă că BCE putea considera în mod valabil că divulgarea soldului zilnic al depozitelor Banco Santander începând cu 3 aprilie 2017, a situației lichidității Banco Popular și a ratelor sale de capital, a informațiilor privind poziția Banco Popular pe piață, precum și a activelor și a pasivelor sale și a aprecierii impactului situației lichidității Banco Popular asupra finanțării și a structurii operaționale a filialei sale, Banco Popular Portugal, putea aduce atingere intereselor Banco Popular sau celor ale societății sale mamă la momentul adoptării deciziilor atacate, în pofida aplicării unui instrument de rezoluție.
- 243 În al doilea rând, reclamanta susține în esență că BCE nu a reușit să demonstreze că divulgarea informațiilor solicitate ar putea aduce atingere în mod concret și efectiv intereselor comerciale ale Banco Santander și ale Banco Popular. Reclamanta consideră, în această privință, că motivarea deciziilor atacate este foarte generică și s-ar putea aplica oricărei bănci. Aceasta arată de asemenea că BCE nu a ținut seama efectiv de rezoluția Banco Popular, nici de caracterul excepțional al situației.
- 244 În această privință, este necesar să se constate de la bun început că reclamanta nu a invocat în mod formal un motiv întemeiat pe o încălcare a obligației de motivare. Din lectura înscrisurilor reclamantei rezulta mai degrabă că aceasta este în dezacord cu motivarea prezentată de BCE.
- 245 Or, rezultă dintr-o jurisprudență constantă că obligația de motivare constituie o formalitate substanțială care trebuie diferențiată de problema temeiniciei motivării, aceasta din urmă ținând de legalitatea pe fond a actului în litigiu. Astfel, motivarea unei decizii constă în exprimarea formală a motivelor pe care se întemeiază această decizie. Dacă aceste motive sunt afectate de erori, ele afectează legalitatea pe fond a deciziei, dar nu motivarea acesteia, care poate fi suficientă chiar dacă cuprinde motive eronate. În consecință, criticile și argumentele care urmăresc contestarea temeiniciei unui act sunt lipsite de relevanță în cadrul unui motiv întemeiat pe nemotivare sau pe insuficiența motivării (a se vedea Hotărârea din 30 mai 2017, *Safa Nicu Sepahan/Consiliul*, C-45/15 P, EU:C:2017:402, punctul 85 și jurisprudența citată, și Hotărârea din 29 aprilie 2020, *Tilly-Sabco/Consiliul și Comisia*, T-707/18, nepublicată, EU:T:2020:160, punctul 103 și jurisprudența citată).
- 246 Or, în prima decizie atacată, BCE arată că divulgarea documentului solicitat ar avea consecințe prejudiciabile pentru instituția de credit în cauză, întrucât aceasta nu s-ar mai putea baza pe faptul că informațiile pe care le-a furnizat BCE în scopul supravegherii sale prudențiale vor rămâne confidențiale. Se precizează de asemenea, în această decizie, că regimul de confidențialitate se aplică în pofida faptului că o bancă a făcut obiectul unei scheme de rezoluție.

- 247 În cea de a doua decizie atacată, BCE a explicat, în ceea ce privește informațiile referitoare la situația lichidității Banco Popular și la ratele sale de capital, că divulgarea lor ar stimula participanții la piață să speculeze cu privire la situația lichidității Banco Santander și la nevoile sale de finanțare, ceea ce ar putea genera, la rândul său, o presiune nejustificată de finanțare.
- 248 În cea de a treia decizie atacată, BCE a constatat că informațiile solicitate priveau, pe de o parte, poziția comercială a Banco Santander pe piață și, pe de altă parte, activele și pasivele sale și că divulgarea acestor informații ar putea avea un impact negativ asupra intereselor comerciale ale Banco Popular și ale Banco Santander. În special, potrivit BCE, aprecierea impactului situației lichidității Banco Popular asupra finanțării și a structurii operaționale a filialei sale Banco Popular Portugal este sensibilă din punct de vedere comercial și ar putea conduce la o speculație nejustificată privind situația financiară și de lichidități a grupului. Decizia respectivă menționează în plus că regimul secretului profesional se aplică în pofida faptului că o bancă s-a aflat în rezoluție.
- 249 În consecință, BCE putea considera în mod valabil că informațiile la care a refuzat accesul în temeiul articolului 4 alineatul (1) litera (c) din Decizia 2004/258 puteau, la momentul adoptării deciziilor atacate, să aducă atingere în mod concret și efectiv intereselor Banco Popular sau ale Banco Santander. Faptul că deciziile atacate nu conțin decât o motivare foarte succintă în ceea ce privește motivul pentru care o astfel de atingere putea fi prezumată în pofida aplicării unui instrument de rezoluție în cazul Banco Popular nu afectează cu nimic această constatare.
- 250 Ținând seama de cele ce precedă, trebuie respins primul aspect, întemeiat pe faptul că divulgarea informațiilor solicitate nu ar cauza un prejudiciu intereselor Banco Popular sau ale Banco Santander.
- 2) *Cu privire la al doilea aspect, întemeiat pe faptul că divulgarea documentelor solicitate nu aduce atingere bunei funcționări a sistemului de supraveghere prudенțială*
- 251 Înainte de a începe examinarea argumentelor invocate de reclamantă, trebuie amintite considerațiile expuse la punctele 157-162 de mai sus.
- 252 Astfel cum susține în mod întemeiat Comisia, trebuie transpusă jurisprudența în temeiul căreia BCE dispune de o largă marjă de apreciere pentru a stabili dacă divulgarea anumitor informații ar putea aduce atingere unui interes public precum cel prevăzut la articolul 4 alineatul (1) litera (a) din Decizia 2004/258 la aprecierea pe care BCE trebuie să o efectueze în cadrul aplicării celei de a doua condiții din Hotărârea Baumeister. Evaluarea riscului de atingere adusă bunei funcționări a sistemului de supraveghere prudенțială și de rezoluție corespunde, în fapt, evaluării riscului de prejudiciere a interesului public.
- 253 Pe de altă parte, potrivit jurisprudenței amintite la punctul 159 de mai sus, aprecierea de către BCE a aspectului dacă divulgarea anumitor documente ar aduce atingere protecției bunei funcționări a sistemului de supraveghere prudенțială și de rezoluție are un caracter complex și delicat, necesitând un grad de prudență cu totul special.
- 254 În plus, criteriile enunțate de Curte în Hotărârea Baumeister pentru a aprecia o atingere adusă bunei funcționări a sistemului de control al activității întreprinderilor de investiții, care sunt aplicabile prin analogie în contextul supravegherii prudенțiale și al rezoluției, sunt foarte generale, astfel cum impune jurisprudența prezentată la punctul 160 de mai sus.

- 255 Rezultă, pe de o parte, că controlul de legalitate pe care Tribunalul este chemat să îl efectueze în acest cadru se limitează la controlul prevăzut de jurisprudența citată la punctul 161 de mai sus și, pe de altă parte, că respectarea obligației BCE de a-și motiva deciziile corespunzător cerințelor legale are în principiu, cu atât mai mult, o importanță fundamentală (a se vedea în acest sens punctul 162 de mai sus).
- 256 În speță, BCE a arătat, în prima decizie atacată, că documentul care conținea informațiile referitoare la soldul zilnic al depozitelor Banco Popular făcea parte din dosarul administrativ referitor la supravegherea continuă a Banco Popular, precum și din analiza finală a dificultății în care se află sau este susceptibilă de a se afla Banco Popular.
- 257 În a doua decizie atacată, BCE a arătat că reclamanta nu a contestat analiza efectuată în Decizia LS/PT/2017/66 din 11 august 2017, potrivit căreia documentul intitulat „Emergency liquidity Assistance request from the Banco de España” din 5 iunie 2017 conține informații privind situația lichidităților și a ratelor de capital ale Banco Popular. BCE a explicat, în continuare, că aceste informații i-au fost furnizate de Banco Popular în contextul supravegherii prudențiale continue.
- 258 În ceea ce privește versiunea integrală a evaluării FOLTF, precum și documentația furnizată de Banco Popular în legătură, printre altele, cu poziția sa de capital, cu starea lichidităților sale și cu celelalte condiții pentru autorizarea sa continuă, BCE a explicat, în cea de a treia decizie atacată, că aceste documente făceau parte din dosare administrative referitoare la supravegherea prudențială continuă și la procedura de evaluare FOLTF. Potrivit BCE, aceste dosare administrative țineau de exercitarea de către BCE a atribuțiilor sale în calitate de autoritate de supraveghere competentă, care sunt prevăzute în Regulamentul nr. 1024/2013.
- 259 Or, în cele trei decizii atacate, BCE a arătat în plus că, în exercitarea atribuțiilor care îi sunt conferite prin Regulamentul nr. 1024/2013, este ținută de obligații privind secretul profesional. În acest context, BCE a precizat normele administrative aplicabile, precum și conținutul acestei obligații privind secretul profesional și a arătat că derogările de la această obligație privind secretul profesional nu erau aplicabile în speță.
- 260 BCE a concluzionat că divulgarea informațiilor confidențiale rezultate dintr-o supraveghere prudențială putea aduce atingere atât instituției de credit vizate în mod direct, cât și sistemului bancar în general, întrucât băncile nu ar mai putea să se bazeze pe faptul că informațiile pe care le furnizaseră BCE în cadrul supravegherii prudențiale și-ar păstra caracterul confidențial.
- 261 În prima și în a treia decizie atacată, BCE s-a referit, în acest context, la Hotărârea din 11 decembrie 1985, Hillenius (110/84, EU:C:1985:495, punctul 27), și la Hotărârea din 12 noiembrie 2014, Altmann și alții (C-140/13, EU:C:2014:2362, punctele 31-33). BCE a indicat de asemenea că rezoluția nu a modificat statutul de entitate supravegheată al Banco Popular și că regimul de confidențialitate continua, prin urmare, să se aplice în privința sa.
- 262 BCE a furnizat astfel o explicație cu privire la nevoia de protecție invocată, susținând că divulgarea documentelor solicitate ar aduce atingere, printre altele, sistemului bancar în general.
- 263 Aceste concluzii nu sunt infirmate de argumentele reclamantei.

- 264 Astfel, pe de o parte, argumentul reclamantei potrivit căruia motivarea ar fi generică și stereotipă trebuie respins. În această privință, trebuie să se țină seama de faptul că poate fi imposibil să se indice motivele care justifică refuzul accesului la fiecare document, în speță a fiecărui element de informare din documente, fără a divulga conținutul acestui document sau un element esențial al acestuia și, prin urmare, să lipsească excepția de finalitatea sa esențială. În speță, o demonstrație mai completă și mai individualizată a conținutului documentului solicitat ca urmare a faptului că acesta făcea obiectul excepțiilor referitoare la interesul public în ceea ce privește buna funcționare a sistemului de supraveghere prudențială și de rezoluție putea compromite confidențialitatea informațiilor care au vocația de a rămâne confidențiale (a se vedea prin analogie Hotărârea din 26 aprilie 2005, Sison/Consiliul, T-110/03, T-150/03 și T-405/03, EU:T:2005:143, punctul 84).
- 265 Pe de altă parte, trebuie respins argumentul întemeiat pe faptul că divulgarea unor informații precum ratele de lichidități nu ar crea în niciun caz un precedent potrivit căruia acest gen de informații ar fi, în viitor, dezvăluite pieței, întrucât rezoluția Banco Popular avea un caracter excepțional.
- 266 Astfel, reclamanta nu reușește să repună în discuție aprecierea BCE potrivit căreia divulgarea anumitor informații ar fi susceptibilă să aducă atingere încrederii reciproce dintre BCE și instituțiile supravegheate, necesară mecanismului de supraveghere prudențială. În această privință, faptul că rezoluția bancară rămâne excepțională și că anumite informații au fost colectate numai în mod excepțional de BCE nu are nicio incidență asupra riscului ca alte instituții să nu se mai poată baza pe faptul că informațiile pe care le vor putea furniza BCE în viitor în cadrul supravegherii prudențiale își vor păstra caracterul confidențial.
- 267 Pe de altă parte, potrivit jurisprudenței, o instituție a Uniunii se poate întemeia pe comportamente ipotetice ale operatorilor de pe piață și pe efectele acestor comportamente pentru viitoare intervenții (a se vedea prin analogie Hotărârea din 4 iunie 2015, Versorgungswerk der Zahnärztekammer Schleswig-Holstein/BCE, T-376/13, EU:T:2015:361, punctul 78).
- 268 Prin urmare, BCE se putea întemeia în mod valabil pe un risc de speculație a operatorilor de pe piață întemeiat pe datele privind starea de lichiditate a Banco Popular anterior rezoluției sale, atât timp cât aceste date puteau fi considerate, în manieră previzibilă în mod rezonabil, informații de natură să dea naștere unor speculații și, astfel, să pună în pericol buna funcționare a sistemului de supraveghere prudențială și de rezoluție.
- 269 Pe baza considerațiilor care precedă, trebuie să se considere că reclamanta nu a reușit să demonstreze că BCE a săvârșit o eroare vădită de apreciere atunci când a considerat că divulgarea documentelor solicitate risca să aducă atingere bunei funcționări a sistemului de supraveghere prudențială și de rezoluție.
- 270 Prin urmare, trebuie respins al doilea aspect, întemeiat pe faptul că divulgarea informațiilor solicitate nu aduce atingere bunei funcționări a sistemului de supraveghere prudențială și de rezoluție.
- 271 În consecință, este necesar să se concluzioneze că documentele solicitate la care BCE a refuzat accesul în temeiul articolului 4 alineatul (1) litera (c) din Decizia 2004/258 conțin informații confidențiale în sensul articolului 53 alineatul (1) al doilea paragraf din Directiva 2013/36 și al articolului 84 alineatul (3) din Directiva 2014/59.

3. Cu privire la a treia critică, întemeiată pe faptul că derogările prevăzute la articolul 53 alineatul (1) al treilea paragraf din Directiva 2013/36 și la articolul 84 alineatul (6) din Directiva 2014/59 se aplică documentelor solicitate

- 272 Prin intermediul celei de a treia critici, reclamanta susține că dispozițiile articolului 53 alineatul (1) al treilea paragraf din Directiva 2013/36 și ale articolului 84 alineatul (6) din Directiva 2014/59 autorizează BCE să acorde acces la documentele solicitate în cadrul sau în scopul unei proceduri judiciare. Ar reieși în special dintr-o interpretare teleologică a dispozițiilor menționate că există o excepție de la confidențialitate atunci când accesul la documentele solicitate ar fi necesar în scopul exercitării dreptului la protecție jurisdicțională efectivă în cadrul unei proceduri judiciare care prezintă o legătură cu comportamentul unei instituții sau al unui organ al Uniunii.
- 273 Reclamanta adaugă că, potrivit jurisprudenței, aprecierea caracterului confidențial al unei informații necesită evaluarea comparativă a intereselor legitime care se opun divulgării sale și a interesului general. Or, particularitățile prezentei cauze, și anume faptul că foștii acționari ai Banco Popular doresc să cunoască împrejurările în care a avut loc rezoluția Banco Popular, ar justifica divulgarea informațiilor solicitate. În această privință, este fundamental, potrivit reclamantei, să se ia în considerare faptul că a introdus la Tribunal o acțiune în anulare (înregistrată cu numărul T-628/17) împotriva schemei de rezoluție și o acțiune în răspundere extracontractuală (înregistrată cu numărul T-714/17). Informațiile solicitate în cadrul prezentei cauze ar avea ca unic scop să fie utilizate drept probe în cadrul celor două acțiuni.
- 274 Reclamanta subliniază că are nevoie în special să cunoască problemele privind lichiditățile care ar fi condus la rezoluția Banco Popular, dar că atât evaluarea FOLTF, cât și schema de rezoluție au fost cenzurate în această privință. Accesul la aceste date i-ar permite să prezinte probe în susținerea argumentului său, potrivit căruia starea lichidităților Banco Popular nu era suficient de gravă pentru a se pronunța rezoluția sa și potrivit căruia orice problemă de lichiditate era legată de declarații ale președintei SRB.
- 275 BCE, susținută de Comisie și de Banco Santander, contestă argumentele reclamantei.
- 276 În această privință, trebuie arătat mai întâi că, la punctul 30 din Hotărârea din 13 septembrie 2018, Buccioni (C-594/16, denumită în continuare „Hotărârea Buccioni”, EU:C:2018:717), Curtea a arătat că situațiile specifice în care principiul general de interdicere a divulgării informațiilor confidențiale deținute de autoritățile competente – prevăzut la articolul 53 alineatul (1) din Directiva 2013/36 – nu împiedică, în mod excepțional, transmiterea sau utilizarea lor sunt enunțate în mod exhaustiv în această directivă. În plus, Curtea a precizat, la punctul 37 din aceeași hotărâre, că derogările prevăzute de Directiva 2013/36 de la interdicția generală de a divulga informații confidențiale trebuie să fie interpretate în mod strict.
- 277 Aceleași considerații se aplică, prin analogie, derogării de la interdicția divulgării prevăzute la articolul 84 alineatul (6) din Directiva 2014/59.
- 278 Acestea sunt principiile în lumina cărora trebuie apreciate argumentele reclamantei.

- 279 Pe de o parte, în ceea ce privește articolul 53 alineatul (1) al treilea paragraf din Directiva 2013/36, această dispoziție prevede că, în cazul în care o instituție a fost declarată în faliment sau se află în executare silită [a se citi „lichidare forțată”], informațiile confidențiale care nu se referă la părți terțe implicate în eforturile de salvare a instituției de credit respective pot fi divulgate în cursul unor acțiuni în instanțe civile sau comerciale.
- 280 Or, în speță, astfel cum arată în mod întemeiat BCE, Banco Popular nu a fost declarată în faliment și nici lichidarea sa forțată nu a fost dispusă. Dimpotrivă, din schema de rezoluție reiese că acesta viza în special o cesiune a activităților Banco Popular către Banco Santander. Această cesiune a permis Banco Popular să continue să funcționeze în condiții normale de piață în calitate de membru al grupului Santander.
- 281 Pe de altă parte, din Regulamentul nr. 806/2014 reiese că, tocmai în scopul de a evita o lichidare potrivit unei proceduri normale de insolvență, Regulamentul nr. 806/2014 prevede aplicarea unui instrument de rezoluție unei entități aflate în dificultate.
- 282 Astfel, înainte de adoptarea unei măsuri de rezoluție, în contextul evaluării condiției referitoare la interesul public, prevăzută la articolul 18 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 806/2014, SRB trebuie să evalueze printre altele dacă rezoluția unei entități insolubile nu este preferabilă lichidării acesteia. În această privință, în considerentul (58) al Regulamentului nr. 806/2014 se arată că, în cazul în care lichidarea, printr-o procedură obișnuită de insolvență, a unei entități care se află în dificultate ar putea să pună în pericol stabilitatea financiară, să întrerupă furnizarea de servicii esențiale și să afecteze protecția depunătorilor, aplicarea instrumentelor de rezoluție prezintă un interes public.
- 283 Pe de altă parte, în urma adoptării unei măsuri de rezoluție, în conformitate cu articolul 15 alineatul (1) litera (g), cu articolul 20 alineatul (16) și cu articolul 76 alineatul (1) litera (e) din Regulamentul nr. 806/2014, o evaluare de către un expert independent trebuie să compare tratamentul real la care au fost supuși acționarii și creditorii în cadrul rezoluției și tratamentul de care ar fi beneficiat dacă entitatea ar fi fost supusă unei proceduri normale de insolvență în momentul în care a fost adoptată decizia privind măsura rezoluției. Dacă se constată că acționarii și creditorii au primit, cu plata creanțelor lor în cadrul rezoluției, mai puțin decât ar fi primit în cadrul unei proceduri normale de insolvență, aceștia ar trebui, în principiu, să aibă dreptul la o compensație.
- 284 Ținând seama de aceste elemente, este necesar să se concluzioneze că un faliment are o natură și obiective în esență diferite de cele ale unei rezoluții și că o aplicare prin analogie a articolului 53 alineatul (1) al treilea paragraf din Directiva 2013/36 la o entitate supusă unei proceduri de rezoluție este, așadar, exclusă.
- 285 O asemenea aplicare prin analogie a dispoziției menționate ar fi contrară și principiilor amintite la punctul 276 de mai sus, potrivit cărora derogările prevăzute de Directiva 2013/36 de la interdicția generală de a divulga informații confidențiale sunt prevăzute în mod exhaustiv și trebuie să fie interpretate în mod strict.
- 286 Rezultă că derogarea prevăzută la articolul 53 alineatul (1) al treilea paragraf din Directiva 2013/36 nu se aplică în speță.

- 287 Pe de altă parte, în ceea ce privește derogarea de la principiul secretului profesional prevăzută la articolul 84 alineatul (6) din Directiva 2014/59, această dispoziție prevede că ea se aplică fără a aduce atingere dreptului intern privind divulgarea informațiilor în vederea procedurii judiciare în dosare penale sau civile.
- 288 Or, astfel cum susține în mod întemeiat BCE, reclamanta nu a invocat nicio dispoziție de drept național care ar impune divulgarea documentelor solicitate.
- 289 În plus, articolul 84 alineatul (6) din Directiva 2014/59 vizează divulgarea excepțională a informațiilor confidențiale în cadrul procedurilor naționale. Or, reclamanta nu neagă că cererile sale de acces au fost motivate de intenția sa de a introduce o acțiune la Tribunal.
- 290 Prin urmare, derogarea prevăzută la articolul 84 alineatul (6) din Directiva 2014/59 nu este aplicabilă în speță.
- 291 Aceste concluzii nu pot fi repuse în discuție de argumentele reclamantei.
- 292 *Primo*, argumentul reclamantei potrivit căruia regula confidențialității nu este aplicabilă atunci când solicitantul prezintă indicii precise și concordante care permit să se presupună în mod plauzibil că sunt relevante pentru o acțiune în instanță civilă sau comercială pendinte sau care urmează a fi introdusă trebuie respins. Reclamanta face trimitere la Hotărârea Buccioni pentru a susține acest argument. Or, trebuie arătat că, spre deosebire de prezenta cauză, cauza în care s-a pronunțat Hotărârea Buccioni privea o instituție de credit care fusese supusă unei proceduri de lichidare forțată (Hotărârea Buccioni, punctul 17). Or, astfel cum s-a arătat la punctele 281-285 de mai sus, articolul 53 alineatul (1) al treilea paragraf din Directiva 2013/36 nu poate fi aplicat în sens larg fără a încălca principiul interpretării stricte a derogărilor de la principiul confidențialității, pe care Curtea însăși l-a amintit la punctul 37 din Hotărârea Buccioni.
- 293 În orice caz, abordarea avută în vedere în Hotărârea Buccioni nu poate fi transpusă în prezenta cauză. Astfel, la punctele 38 și 40 din această hotărâre se arată că solicitantul accesului la informații confidențiale trebuie să prezinte indicii precise și concordante care să permită să se presupună în mod plauzibil că informațiile solicitate sunt relevante pentru o acțiune în instanță civilă sau comercială pendinte sau care urmează să fie introdusă, al cărei obiect trebuie să fie identificat în mod concret de solicitant. Or, o astfel de abordare ar conduce la o aplicare *contra legem* a articolului 6 din Decizia 2004/258, care prevede că un solicitant de acces nu este obligat să își justifice cererea. Lipsa obligației de a demonstra un anumit interes de a solicita accesul la un document constituie una dintre pietrele de temelie ale regimurilor de acces la documente care, potrivit unei jurisprudențe constante, nu permit tocmai un tratament diferențiat al solicitanților de acces în funcție de interesele sau de nevoile lor speciale (a se vedea în acest sens Hotărârea din 26 aprilie 2005, Sison/Consiliul, T-110/03, T-150/03 și T-405/03, EU:T:2005:143, punctele 50-56, și Hotărârea din 6 iulie 2006, Franchet și Byk/Comisia, T-391/03 și T-70/04, EU:T:2006:190, punctul 82).
- 294 În plus, astfel cum susține în mod întemeiat BCE, atunci când un document este divulgat ca urmare a unei cereri prezentate în cadrul regimului de acces public la documente, acesta devine public *erga omnes*. Or, în Hotărârea Buccioni, Curtea a statuat că, în condițiile prezentate la punctul 38 din această hotărâre, autoritățile competente puteau divulga informații confidențiale pentru nevoile unei proceduri civile sau comerciale în curs sau care trebuiau inițiate, „în afara căreia informațiile în discuție nu pot fi utilizate”. Decizia 2004/258, mai precis articolul 9 din aceasta, care privește accesul în urma unei cereri, nu prevede totuși posibilitatea de a acorda unui

membru al publicului accesul la un document, impunându-i totodată să nu divulge acest document altor persoane. O astfel de posibilitate ar fi contrară spiritului și logicii deciziei menționate, în măsura în care, atunci când sunt aplicabile excepțiile de la dreptul de acces prevăzute la articolul 4 din aceeași decizie, accesul la documentul respectiv este pur și simplu refuzat (a se vedea prin analogie Ordonanța din 7 martie 2013, Henkel și Henkel France/Comisia, T-64/12, nepublicată, EU:T:2013:116, punctul 47).

- 295 *Secundo*, argumentul reclamantei, formulat cu titlu subsidiar, prin care se urmărește ca Tribunalul să îi acorde acces la documentele în cauză sub forma unui angajament de confidențialitate, dincolo de faptul că acest argument contravine considerațiilor legate de natura regimurilor de acces public la documente amintite la punctul 293 de mai sus, încalcă și faptul că articolul 104 din Regulamentul de procedură prevede că un document la care o instituție a refuzat accesul și care a făcut obiectul unei măsuri de cercetare judecătorească nu poate fi comunicat celorlalte părți. Această normă are drept scop să evite ca acțiunea în fața Tribunalului să rămână fără obiect ca urmare a comunicării documentului în cauză solicitantului accesului (a se vedea în acest sens Hotărârea din 1 februarie 2007, Sison/Consiliul, C-266/05 P, EU:C:2007:75, punctul 39). În plus, accesul sub forma unui angajament de confidențialitate, astfel cum a fost propus de reclamantă, constituie unul dintre mijloacele pe care Regulamentul de procedură le prevede în vederea prezentării și a utilizării informațiilor aflate în posesia uneia dintre părțile la o procedură în fața Tribunalului în cadrul aceleiași proceduri.
- 296 *Tertio*, reclamanta nu poate pretinde că faptul că anumite derogări de la principiul confidențialității se aplică din cauza existenței unor proceduri în fața instanțelor naționale nu se opune aplicării acestor derogări în cadrul prezentului litigiu în fața Tribunalului, ceea ce, în opinia sa, ar conduce la situația absurdă în care instanțele naționale ar putea avea acces la documente ale instituțiilor Uniunii, în timp ce Tribunalul nu ar putea avea acces la documentele respective. Astfel, pe de o parte, pentru motivele expuse la punctul 295 de mai sus, nu revine Tribunalului, în cadrul unei proceduri de acces la documente, sarcina de a dispune divulgarea către reclamant a unui document la care i-a fost refuzat accesul. Pe de altă parte, deși regimul administrării probelor în fața instanțelor Uniunii este diferit de cel în fața instanțelor naționale, acest regim este totuși complet. Astfel, pe de o parte, articolul 89 și următoarele din Regulamentul de procedură prevăd că Tribunalul poate solicita sau dispune, în cadrul unui litigiu, prezentarea unui document de către una dintre părțile în litigiu. Pe de altă parte, Tribunalul poate, în temeiul articolului 24 din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, să solicite instituțiilor, organelor, oficiilor sau agențiilor care nu sunt părți în litigiu orice informație pe care o consideră necesară în vederea examinării litigiului. Contrar celor afirmate de reclamantă, Tribunalul, ca și instanțele naționale, dispune de toate mijloacele necesare pentru a beneficia de acces la documentele care provin din supravegherea prudencțială și pentru a efectua cercetări într-o cauză cu care a fost sesizat în acest domeniu.
- 297 *Quarto*, jurisprudența pe care reclamanta o citează la punctele 38 și 39 din cererea introductivă în susținerea argumentului său potrivit căruia particularitățile prezentei cauze justifică, ținând seama de diversele interese aflate în joc, divulgarea informațiilor solicitate nu infirmă nici constatările efectuate în cadrul analizei celei de a treia critici. Astfel, Hotărârea din 9 iunie 2010, Éditions Jacob/Comisia (T-237/05, EU:T:2010:224, punctul 90), și Hotărârea din 24 mai 2011, NLG/Comisia (T-109/05 și T-444/05, EU:T:2011:235, punctul 140), privesc aplicarea principiului secretului profesional de către Comisie în contextul dreptului concurenței. În aceste două hotărâri, Tribunalul a precizat că obligația de a păstra secretul profesional nu are o asemenea întindere încât să poată justifica un refuz general și abstract de acces la documentele care conțin informații comerciale privind întreprinderile implicate. Aprecierea caracterului confidențial al

acestor informații necesită să fie puse în balanță interesele care se opun divulgării informațiilor și interesul general care urmărește ca activitățile instituțiilor Uniunii să se desfășoare cu respectarea cât se poate de strictă a principiului transparenței.

- 298 Or, această jurisprudență nu poate fi transpusă în speță.
- 299 Astfel, pe de o parte, BCE este supusă, în contextul supravegherii prudențiale și al rezoluției instituțiilor de credit, unor norme de drept primar și de drept derivat care au făcut obiectul unei interpretări de către Curte în Hotărârile Baumeister și Buccioni. Potrivit acestor hotărâri, articolul 53 alineatul (1) din Directiva 2013/36 impune, ca regulă generală, o obligație de a păstra secretul profesional (Hotărârile Baumeister, punctul 33, și Buccioni, punctul 29). În acest context, Curtea a stabilit condițiile în care anumite informații sunt considerate confidențiale și, prin urmare, acoperite de obligația de a păstra secretul profesional. În cazul în care aceste condiții sunt îndeplinite, informațiile vizate pot, precum în speță, să intre sub incidența articolului 4 alineatul (1) litera (c) din Decizia 2004/258 și nu va trebui efectuată nicio evaluare comparativă pentru ca BCE să poată refuza accesul la acestea.
- 300 Pe de altă parte, așa cum subliniază în mod întemeiat BCE, jurisprudența citată de reclamantă privea cauze pentru care se aplica articolul 4 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1049/2001, care, spre deosebire de articolul 4 alineatul (1) litera (c) din Decizia 2004/258, prevede o evaluare comparativă a intereselor în cauză.
- 301 Ținând seama de cele ce precedă, a treia critică trebuie respinsă.
- 302 Prin urmare, trebuie să se considere că, întrucât documentele solicitate conțin informații confidențiale (a se vedea punctul 271 de mai sus), iar derogările de la principiul confidențialității nu sunt aplicabile, BCE a putut întemeia în mod legal deciziile atacate pe articolul 4 alineatul (1) litera (c) din Decizia 2004/258. În consecință, primul motiv trebuie respins.
- 303 Din toate cele de mai sus reiese că, *primo*, în ceea ce privește informațiile referitoare la starea lichidităților Banco Popular și la ratele sale de capital, a doua decizie atacată este întemeiată în mod legal pe motivele pe care le cuprinde și care se referă la excepția prevăzută la articolul 4 alineatul (1) litera (c) din Decizia 2004/258.
- 304 *Secundo*, în ceea ce privește documentele la care s-a refuzat accesul în cadrul celei de a treia decizii atacate, aceasta este întemeiată pe motivele pe care le conține și care se referă la excepția prevăzută la articolul 4 alineatul (1) litera (c) din Decizia 2004/258.
- 305 *Tertio*, în ceea ce privește garanțiile oferite, a doua decizie atacată este întemeiată pe motivele pe care le cuprinde și care se referă la excepțiile prevăzute la articolul 4 alineatul (1) litera (a) a doua și a șaptea liniuță din Decizia 2004/258 (a se vedea punctul 170 de mai sus).
- 306 Din aceste constatări rezultă că, deși accesul la documentele și la informațiile menționate la punctele 303-305 de mai sus a fost de asemenea refuzat în temeiul articolului 4 alineatul (2) prima liniuță din Decizia 2004/258, nu mai este necesară pronunțarea cu privire la temeinicia celui de al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea acestei dispoziții. Astfel, al treilea motiv trebuie înlăturat ca fiind în orice caz inoperant, întrucât, pentru ca deciziile atacate să fie întemeiate în drept, este suficient ca una dintre excepțiile pe care BCE le-a opus pentru a refuza accesul la

documentele solicitate să fi fost invocate în mod întemeiat (a se vedea în acest sens Hotărârea din 25 noiembrie 2020, Bronckers/Comisia, T-166/19, EU:T:2020:557, punctul 78 și jurisprudența citată).

F. Cu privire la al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 47 din cartă

- 307 În susținerea celui de al patrulea motiv, reclamanta arată că BCE a încălcat articolul 47 din cartă, întrucât refuzurile de acces pe care le cuprind deciziile atacate au împiedicat-o să aibă acces la documentele pe care s-a întemeiat BCE pentru a pronunța rezoluția Banco Popular. Reclamanta consideră că există o jurisprudență constantă potrivit căreia protecția jurisdicțională efectivă, consacrată la articolul 47 din cartă, impune ca persoana interesată să poată lua cunoștință de motivele deciziei adoptate în privința sa. În plus, reclamanta consideră că, având în vedere principiul contradictorialității, care face parte integrantă din dreptul la apărare, părțile la un proces au dreptul de a lua cunoștință de toate înscrisurile și observațiile prezentate instanței pentru a influența decizia acesteia și pentru a le discuta. Ținând seama de aceste elemente, reclamanta apreciază că adoptarea unui act administrativ care privează particularii de proprietatea lor întemeindu-se pe documente despre care nu au putut lua cunoștință constituie o încălcare a dreptului lor fundamental la o protecție jurisdicțională efectivă.
- 308 Reclamanta admite că există o excepție de la regula generală privind accesibilitatea documentelor în anumite proceduri, din moment ce refuzul accesului este recomandat pentru motive imperioase legate de siguranța statului. Ea insistă însă asupra faptului că nu aceasta este situația în speță. Adaugă că documentele solicitate privesc un fapt concret, și anume starea lichidităților Banco Popular.
- 309 Reclamanta consideră în plus că articolul 53 alineatul (1) din Directiva 2013/36, precum și articolul 84 din Directiva 2014/59 permit difuzarea de informații confidențiale în cadrul unor procese civile, comerciale sau penale de faliment al instituțiilor de credit la nivel național. În această privință, ea precizează că este necesar să se considere că aceste derogări de la principiul confidențialității sunt aplicabile și procedurilor în fața instanței Uniunii în temeiul articolului 47 din cartă.
- 310 În sfârșit, în opinia reclamantei, calificarea documentelor solicitate drept documente confidențiale constituie, în orice caz, o măsură disproporționată care nu îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 52 din cartă.
- 311 BCE, susținută în această privință de Comisie și de Banco Santander, contestă argumentele reclamantei.
- 312 Articolul 47 din cartă prevede la primul paragraf dreptul la o cale de atac efectivă în fața unei instanțe, iar la al doilea paragraf, dreptul la un proces echitabil.
- 313 Potrivit unei jurisprudențe constante, dreptul la o protecție jurisdicțională efectivă impune ca persoana interesată să poată lua cunoștință de motivele pe care se întemeiază decizia luată în privința sa fie din cuprinsul deciziei înseși, fie dintr-o comunicare a acestor motive făcută la cererea sa, fără a se aduce atingere puterii instanței competente de a dispune ca autoritatea în cauză să le comunice, pentru a-i permite să își apere drepturile în cele mai bune condiții posibile și să decidă în deplină cunoștință de cauză dacă este util să sesizeze instanța competentă, precum și pentru a-i permite pe deplin acesteia din urmă să exercite controlul legalității deciziei în cauză (a

se vedea Hotărârea din 18 iulie 2013, Comisia și alții/Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P și C-595/10 P, EU:C:2013:518, punctul 100 și jurisprudența citată, și Hotărârea din 3 februarie 2021, Ramazani Shadary/Consiliul, T-122/19, nepublicată, EU:T:2021:61, punctul 50).

- 314 În speță, singurele decizii pe care BCE le-a adoptat în privința reclamantei sunt cele trei decizii atacate. Or, reclamanta a putut lua cunoștință de motivele acestor decizii și a putut să le conteste în fața Tribunalului prin prezenta acțiune, introdusă în temeiul articolului 263 TFUE, ceea ce demonstrează existența dreptului său la o cale de atac efectivă.
- 315 Contrar celor afirmate de reclamantă la punctul 73 din cererea introductivă, BCE nu a „pronunțat rezoluția Banco Popular”, ci a declarat, în cadrul evaluării sale FOLTF, că această instituție de credit se afla sau era susceptibilă să se afle în situație de dificultate, în sensul articolului 18 alineatul (4) din Regulamentul nr. 806/2014. Această evaluare FOLTF are caracterul unui act pregătitor prin care se urmărește să se permită SRB să adopte o decizie cu privire la rezoluția Banco Popular (a se vedea în acest sens Ordonanța din 6 mai 2019, ABLV Bank/BCE, T-281/18, EU:T:2019:296, punctul 36). Astfel și în orice caz, evaluarea FOLTF nu a produs, ca atare, un efect juridic obligatoriu de natură să afecteze interesele reclamantei, modificând în mod distinct situația sa juridică, numai adoptarea și ulterior intrarea în vigoare a unei scheme de rezoluție, precum și punerea în aplicare a unor instrumente de rezoluție în sensul articolului 22 alineatul (2) din Regulamentul nr. 806/2014 fiind susceptibile să modifice această situație.
- 316 În ipoteza în care prezentul motiv ar trebui înțeles în sensul că reclamanta pretinde în realitate că dreptul său la o cale de atac efectivă a fost încălcat ca urmare a faptului că nu a avut cunoștință de documentele care au stat la baza adoptării deciziei în temeiul căreia activitățile Banco Popular au fost transferate Banco Santander, și anume Decizia SRB/EES/2017/08 a sesiunii executive a SRB din 7 iunie 2017 privind o schemă de rezoluție în privința Banco Popular, trebuie amintit că această decizie face obiectul acțiunii în anulare introduse de reclamantă la Tribunal în cadrul cauzei T-628/17.
- 317 Or, jurisprudența privind dreptul la o protecție jurisdicțională efectivă nu impune ca BCE să acorde, în cadrul unei cereri introduse în temeiul Deciziei 2004/258, acces la anumite documente cu privire la care solicitanții de acces pretind că au nevoie pentru a pregăti o acțiune în anularea unei decizii adoptate de o altă instituție. Această constatare decurge din caracteristicile regimului de acces la documente instituit prin Decizia 2004/258.
- 318 Astfel, *primo*, articolul 1 din Decizia 2004/258 prevede că obiectul acestei decizii constă în definirea condițiilor cărora le sunt supuse cererile de acces public la documentele deținute de BCE. Prin urmare, Decizia 2004/258 nu are ca obiect soluționarea aspectelor referitoare la probele care trebuie prezentate de părți în cadrul unei proceduri jurisdicționale (a se vedea prin analogie Hotărârea din 14 mai 2019, Commune de Fessenheim și alții/Comisia, T-751/17, EU:T:2019:330, punctul 123, și Hotărârea din 30 ianuarie 2020, CBA Spielapparate- und Restaurantbetrieb/Comisia, T-168/17, nepublicată, EU:T:2020:20, punctul 74).
- 319 *Secundo*, în temeiul articolului 2 alineatul (1) din Decizia 2004/258, beneficiarii dreptului de acces la documentele instituțiilor sunt „orice cetățean al Uniunii și orice persoană fizică sau juridică având reședința sau sediul social într-un stat membru”. Prin urmare, Decizia 2004/258 nu are vocația de a edicta norme destinate să protejeze interesul specific al unei anumite persoane de a avea acces la un document (a se vedea prin analogie Hotărârea din 1 februarie 2007, Sison/Consiliul, C-266/05 P, EU:C:2007:75, punctul 43, Hotărârea din 30 ianuarie 2020, CBA

Spielapparate- und Restaurantbetrieb/Comisia, T-168/17, nepublicată, EU:T:2020:20, punctul 74, și Hotărârea din 6 februarie 2020, Compañía de Tranvías de la Coruña/Comisia, T-485/18, EU:T:2020:35, punctul 80).

- 320 *Tertio*, trebuie amintit că, dacă un document este divulgat ca urmare a unei cereri de acces introduse în temeiul Deciziei 2004/258, el devine public *erga omnes*, în sensul că documentul respectiv va putea fi comunicat altor solicitanți și că orice persoană va avea dreptul de acces la acesta. Or, un astfel de efect *erga omnes* ar depăși în mod vădit sfera intereselor legitime ale unei părți care urmărește să se prevaleze de dreptul său la o cale de atac efectivă în vederea cercetării unei alte cauze în fața Tribunalului (a se vedea în acest sens Ordonanța din 1 septembrie 2015, Pari Pharma/EMA, T-235/15 R, EU:T:2015:587, punctul 71).
- 321 Aspectul dacă o persoană are nevoie de un document pentru a pregăti o acțiune în anulare ține de examinarea acestei acțiuni (a se vedea prin analogie Hotărârea din 26 aprilie 2005, Sison/Consiliul, T-110/03, T-150/03 și T-405/03, EU:T:2005:143, punctul 55, și Hotărârea din 26 mai 2016, International Management Group/Comisia, T-110/15, EU:T:2016:322, punctul 57). Prin urmare, numai în cadrul acțiunii formulate împotriva deciziei de adoptare a unui dispozitiv de rezoluție în privința Banco Popular, și anume în cadrul cauzei T-628/17, reclamanta ar putea invoca eventual și în mod util un motiv întemeiat pe încălcarea articolului 47 din cartă. Astfel cum amintesc în mod întemeiat BCE și Comisia, Tribunalul va putea, în cadrul acestei cauze, să recurgă în mod util la regimul specific și complet de prezentare și de utilizare a documentelor prevăzut de Regulamentul său de procedură (a se vedea în această privință punctul 296 de mai sus).
- 322 Ținând seama de cele ce precedă, trebuie să se concluzioneze că BCE nu a săvârșit o încălcare a articolului 47 din cartă. În consecință, al patrulea motiv trebuie respins.
- 323 Ținând seama de ansamblul considerațiilor care precedă, se impune anularea celei de a doua decizii atacate în măsura în care prin aceasta se refuză accesul la rezultatul votului în cadrul Consiliului guvernatorilor BCE care figurează în procesul-verbal al celei de a 447-a reuniuni a Consiliului guvernatorilor BCE și trebuie respinsă în rest acțiunea.

V. Cu privire la cheltuielile de judecată

- 324 Potrivit articolului 134 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, în cazul în care mai multe părți cad în pretenții, Tribunalul decide asupra împărțirii cheltuielilor de judecată. În speță, întrucât BCE și reclamanta au căzut în pretenții în parte, trebuie să se decidă că BCE va suporta o treime din propriile cheltuieli de judecată și că reclamanta suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, două treimi din cheltuielile de judecată efectuate de BCE.
- 325 Potrivit articolului 138 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, instituțiile care au intervenit în litigiu suportă propriile cheltuieli de judecată. În consecință, Comisia va suporta propriile cheltuieli de judecată.
- 326 Potrivit articolului 138 alineatul (3) din Regulamentul de procedură, Tribunalul poate dispune ca un intervenient, altul decât cei menționați la alineatele (1) și (2) ale acestui articol, să suporte propriile cheltuieli de judecată. În speță, trebuie să se decidă că Banco Santander, intervenientă în susținerea concluziilor BCE, suportă propriile cheltuieli de judecată.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a treia extinsă)

declară și hotărăște:

- 1) **Anulează Decizia LS/MD/17/406 a Băncii Centrale Europene (BCE) din 7 noiembrie 2017 în măsura în care prin aceasta se refuză accesul la rezultatul votului în cadrul Consiliului guvernatorilor BCE care figurează în procesul-verbal al celei de a 447-a reuniuni a Consiliului guvernatorilor BCE.**
- 2) **Respinge în rest acțiunea.**
- 3) **Aeris Invest Sàrl suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și două treimi din cheltuielile de judecată efectuate de BCE.**
- 4) **BCE suportă o treime din propriile cheltuieli de judecată.**
- 5) **Comisia Europeană și Banco Santander, SA suportă propriile cheltuieli de judecată.**

Collins

Kreuschitz

Csehi

De Baere

Steinfatt

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 6 octombrie 2021.

Semnături